

Διοργανωτής/Organiser

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
UNIVERSITY OF CYPRUS

Χορηγός/Sponsor

Χορηγός Επικοινωνίας/Media Sponsor

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2013
ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΟΔΟΥ ΑΞΙΟΘΕΑΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Δευτέρα - Παρασκευή

9.30 - 13.30

Τηλ. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy

INFORMATION

Monday - Friday 9.30 - 13.30

Tel. 22894531-2 | Email: culture@ucy.ac.cy

16
ΠΟΛΙΤΙΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΥΠΡΟΥ

Ωσάν ανθός και λούλουδο πό 'χει ομορφιά και κάλλη
κ' είναι στον κάμπο δροσερό, με μυρωδιά μεγάλη,
κ' έρθει τ' αλέτρι αλύπητα, βαθιά το ξεριζώσει,
ψυγεί ζιμιό και μαραθεί κ' η ομορφιά του λειώσει...

Ερωτόκριτος

Με το «Μέτρο» της Αξιοθέας

Εκινώντας την ετοιμασία του φετινού φεστιβάλ της Αξιοθέας (του 16ου στη σειρά) βρεθήκαμε μπροστά στην απορία τί ζητά ένα πολιτιστικό φεστιβάλ των δικών μας προδιαγραφών και του δικού μας μέτρου, σε μια εποχή όπου όλα στροβιλίζονται γύρω από τη λεγόμενη οικονομική κρίση —αυτό το τέρας που, βρίσκοντας ορθάνοιχτες τις πύλες της πατρίδας, εισέβαλε ένα πρωί σκορπώντας φόβο, οργή και πανικό.

Η απάντηση είναι πως εκείνο το πρωί υπήρχαν και κάποιοι που δεν ένιωσαν φόβο ούτε κυρίως πανικό, αλλά, ανάμεσα σε άλλα περιέργα αισθήματα, ένιωσαν και το αίσθημα μιας παράξενης χαράς (όχι χαιρεκακίας). Γιατί επιτέλους ήρθε η ώρα να δουν και άλλοι (και κυρίως ο λαός) αυτό που έβλεπαν τόσα χρόνια όσοι είχαν μες στα μάτια τους λιγάκι φως: ότι ο Βασιλιάς ήταν γυμνός. Περιέργα αισθήματα ανακούφισης ότι επιτέλους θα παρέλθει ο «Καιρός των Ολβίων», ο καιρός που οι «κοπρίτες» (όπως τους όρισε ο Γ. Φ. Πιερίδης) είχαν την οικονομική, πολιτική και κοινωνική εξουσία.

Αυτό που θα έφερνε αισθήματα απελπισίας και αδιεξόδου θα ήταν αν, παράλληλα με την οικονομική κρίση, είχαμε και κρίση αξιών. Όμως, το αντίθετο φαίνεται ότι συμβαίνει. Η οικονομική κρίση, απότοκος της κρίσης αξιών που χαρακτήριζε τον εθνικό, οικονομικό και κοινωνικό βίο των Κυπρίων τουλάχιστον επί μισό αιώνα, φαίνεται ότι παρασύρει μαζί της μεγάλο όγκο από τη σήψη και την παρακμή και ότι κάτι νέο χαράζει.

Είτε το κατανοούμε είτε όχι, μια νέα εποχή φαίνεται πως αρχίζει. Αφού ο λαός, ο πάντα προδομένος αυτός λαός, προσπαθεί, έστω και ενστικτωδώς, να ξαναβρεί το χαμένο του κέντρο, τη σταθερότητα δηλαδή που του έδινε η πίστη στις παραδοσιακές του αξίες και η αίσθηση του μέτρου. Άρχισε ο λαός της Κύπρου να βρίσκει

ξανά το χαμένο του πρόσωπο, άρχισε να αναρωτιέται, ν' απορεί, να γίνεται ξανά κανονικό πλάσμα του Θεού.

Γυρνώντας στα δικά μας, είμαστε βέβαιοι πως την Αξιοθέα κανένα τσουνάμι δεν μπορεί να τη βουλιάξει κι ούτε θα χρειαστεί να ξεπουλήσει τίποτε απ' τα υπάρχοντά της. Γιατί ό,τι έκανε το έκανε χωρίς την τέχνη της αρπαχτής και της αρπάγης, της μίζας και της άγριας σπατάλης. Θα είναι εδώ γιατί στήθηκε και πορεύτηκε αναμετρώντας τις δικές της δυνάμεις με τις πραγματικές δυνατότητες του τόπου. Κοίταξε και κοιτάζει κατάματα, χωρίς ίχνος συγκατάβασης, την ιστορία και τη γραμματεία αυτού του τόπου, επιμένει να σκάβει και να σκάβει στο ίδιο μεταλλείο, αυτό με τα ανεξάντλητα κοιτάσματα του πολιτισμού μας.

Σκέφτομαι, λοιπόν, πως μέσα στη λάσπη που σκέπασε τον τόπο μας θα ξαναφωτρώσει και θα ξαναανθίσει το άνθος της Αξιοπρέπειας. Αυτό το μυρωδάτο άνθος που εξαφανίστηκε από τους κήπους και τα περιβόλια μας. Θα ξαναβρεθεί ο παλιός ρυθμός και από την αισθητική του «κεραμεούντος και φαύλου, του σιχαμερού» (Καβάφης), από την πολιτική των «ανίδεων και χορτάτων» (Σεφέρης), από την πρακτική των υπερογκων εξόδων και των ασύγγνωστων λαθών, θα ξαναγυρίσουμε σιγά σιγά στην αξία του Μέτρου. Θα μετρήσουμε το ανάστημά μας με βάση την ιστορία μας, με βάση τον πολιτισμό μας, με βάση τις δυνάμεις μας και θα κάνουμε, όπως λέει και η συλλογική φωνή στο «Άσμα του Ποφριού» με το οποίο ανοίγει το φετινό Φεστιβάλ της Αξιοθέας, μιαν φορεσιά «ίσια της ελιτζιάς μας», στο δικό μας δηλαδή μπόι. Θα πάψουμε να παριστάνουμε τους ολβίους με δανεικά που οδηγούν στην απώλεια της αξιοπρέπειας και —το ύψιστο κακό— στην απώλεια της εθνικής και της ατομικής μας ελευθερίας.

Μιχάλης Πιερής
27 Μαΐου 2013

By the “Measure” of Axiothea

As we began preparing this year’s festival at Axiothea (16th in a Arow), we found ourselves before the question what does a cultural festival of our standards and of our measure need in a time when everything around whirls into the vortex of the so-called economic crisis – that terrible monster, which one spring morning found the gates to our homeland wide open and raided in, spreading fear, rage and panic.

And yet, that morning there were people who felt no fear, let alone panic, but sensed, among other peculiar feelings, a strange joy devoid of any trace of gloating. Because finally time had come for others (and chiefly for ordinary people) to see what those who have had some sight left in their eyes, had realised a long time ago: that the emperor had no clothes. The “Time of the Complacent”, the time when “the curs” (as G. F. Pierides called them) wielded economic, political and social power, was finally coming to an end and this brought an unusual sense of relief.

What would have been hopeless and desperate is if the crisis in the economy had come along with a crisis in values. And yet quite the opposite seems to be happening. The economic crisis, which ensued from a crisis in values that marked the national, economic and social life of Cypriots for at least half a century, seems to sweep away much of the corrosion and decay, leaving a clean ground for something new to arise.

Whether we realise it or not, a new era seems to be coming upon us. Because the people of Cyprus, this unfortunate and forever betrayed people, are trying, albeit by instinct alone, to find their bearings, to regain the stability, which the belief in traditional values and the sense of measure used to give them. The people of Cyprus

began to reclaim their lost identity, to question themselves and the world around, to behave once again like normal human beings.

As for Axiothea, we are convinced that no storm can sink her, nor will she ever need to sell her assets to survive. Because what she did, she did it without looting, plundering, embezzlement or reckless overspending. She will remain strong because she came into being and grew, measuring her own capabilities against the real potential of this country. She approached and still explores the history and the literature of this land with no sense of inferiority whatsoever, quarrying with perseverance the same treasure trove, the one holding the inexhaustible reserves of our culture.

All this makes me believe that amid the dirt and mud, covering our land, the flower of Dignity, that fragrant flower which no longer grows in our gardens and orchards, will sprout and bloom again. The people of Cyprus will find their old rhythm, and from the aesthetics of “the clay, the common, the revolting” (Cavafy), from the politics of the “mindless and satisfied” (Seferis), from the practices of exuberant spending and inexcusable mistakes, we will gradually return to the valuable sense of Measure. We will measure our stature against our history, our civilization and our potential, and heeding to the collective voice of the people as expressed in “The Ballad of the Bridge”, which opens this year’s Festival, we will put on a dress “equal to our build”, i.e. proportionate to our real standing. We will stop playing rich and complacent with loans that deprive us of our dignity and – even worse – of our national and personal freedom.

Michalis Pieris

27 May 2013

Μουσικό σχήμα o/f [or]

Νεκτάριος Ροδοσθένους: τραγούδι, κιθάρα

Jon Brigg: πιάνο

James Mainwaring: σαξόφωνο (alto/tenor)

Charlotte Pugh: αυλούς

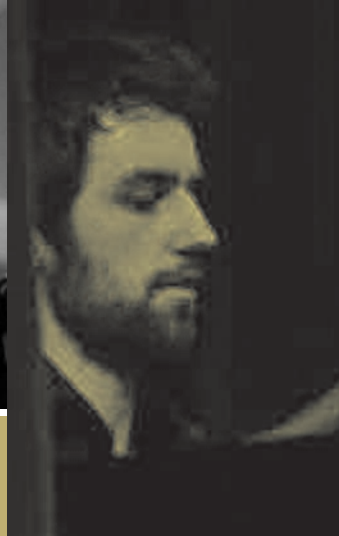
Cheong Li: erhu

Dr Radek Rudnicki: drum machines, live electronics

Μια προσπάθεια επαναπροσδιορισμού του ρεμπέτικου και του κυπριακού ερωτικού τραγουδιού από έξι μουσικούς, διδακτορικούς φοιτητές του York University, με διαφορετικές πολιτισμικές καταβολές (Κύπρος, Ηνωμένο Βασίλειο, Χονγκ Κονγκ, Πολωνία, Χιλή), οι οποίοι προσεγγίζουν την παραδοσιακή μουσική της Ελλάδας και της Κύπρου, φιλτράροντάς την μέσα από την τζαζ, την ηλεκτρονική και σύγχρονη κλασική μουσική και εμπλουτίζοντάς την με έθνικ παραλλαγές που σηματοδοτούν μια καινούργια διαπολιτισμική επικοινωνία.

Το αποτέλεσμα είναι μια διαδραστική παράσταση ακουστικής μουσικής με ανεπαίσθητα ηλεκτροακουστικά στοιχεία και μια πολυεπίπεδη συνεργασία που αποτελεί συνισταμένη πολλών μουσικό-πολιτιστικών παραγόντων.

o / f [or] music band

Nektarios Rodosthenous: vocals, guitar

Jon Brigg: piano

James Mainwaring: saxophone (alto/tenor)

Charlotte Pugh: flutes

Cheong Li: erhu

Dr. Radek Rudnicki: drum machines, live electronics

An attempt to redefine rebetiko and the traditional love song of Cyprus by six musicians, PhD students at the University of York, with different cultural backgrounds (Cyprus, United Kingdom, Hong Kong, Poland, Chile), who approach the traditional music of Greece and Cyprus, filtering it through jazz, electronic and contemporary classical music, and enriching it with ethnic variations that result in a new intercultural communication of six cultures.

The outcome is an interactive acoustic music performance with subtle electro-acoustic elements, and a multilevel cooperation determined by a variety of musical and cultural factors.

Μιχάλης Σιγανίδης/ doc fik oh

Μια ηχητική και οπτική αφήγηση

Μιχάλης Σιγανίδης:
κοντραμπάσο, ηλεκτρική
κιθάρα, φωνή, tapes

Χάρης Λαμπράκης:
πλήκτρα, tapes, νεί

Κώστας Αναστασιάδης:
τύμπανα

Λευτέρης Μουμτζής:
φωνή, ηλεκτρικό μπάσο

doc-fik-oh είναι η δημιουργία «μουσικών συνάψεων» μεταξύ καταγραμμένου ηχητικού υλικού (document) και ζωντανής μουσικής δράσης (fiction). Ο αυτοσχεδιασμός –απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη αυτής της μουσικής σκέψης– μεταμορφώνει κάθε φορά «το ίδιο πάντα τραγούδι», σε νέο υλικό. Σε αυτήν την παράσταση ο Μιχάλης Σιγανίδης συνεργάζεται με τους Χάρη Λαμπράκη, Κώστα Αναστασιάδη και Λευτέρη Μουμτζή.

Θα ακουστούν ποιήματα των Μίλτου Σαχτούρη, Νίκου-Αλέξη Ασλάνογλου, Ομάρ Καγιάμ, Ανδρέα Εμπειρικού, Λέ-

οντα Κουκούλα, Πολ Ελυάρ, Σάμουελ Μπέκετ, Γιώργου Σιγανίδη και στίχοι του ίδιου του συνθέτη, ενώ θα προβληθούν βίντεο μικρού μήκους που επιμελήθηκε ο Γιάννης Πειραλής.

Ο Μιχάλης Σιγανίδης αποτελεί μέλος του *Κύκλου των Χαμένων Μουσικών της Θεσσαλονίκης* (Αχειροποίητος, Χ.Μ.Ο., Ανατόλια, Μαντολινάτα, Κ.Ω.Θ., Αχιλλειον, Φ.Ο.Θ.Κ., Σούπερ 8, Μορμώ, Αγροτικό, Συν και Πλην, Τρίο Κροκ, Καφέ-Θέατρο, Χειμερινοί Κολυμβητές, Το Πρωί και το Βράδυ, Ιχνηλάτες του Ιούρα, Ιουτού-Γουπατού, Primavera en Salonico, Visiting Cousins, Ευτυχής Τετράπους Ιαμέτης, Μικρές Αγγελίες, D.S.M. III, Basse classe, The Low Tsakras, Sabbath Lift, Φίλοι Μίλτου Σαχτούρη, Οι Άλλοι, The Hus-band, κ.ά.).

Κινείται με χαρακτηριστική ευκολία και χιούμορ ανάμεσα στην τζαζ, τα μπλουζ, τους παραδοσιακούς ελληνικούς ήχους, την ποίηση και τα ηλεκτρονικά μέσα. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 μέχρι σήμερα, μετράει δεκάδες προσωπικές κυκλοφορίες, συμμετοχές και συνεργασίες, μουσική για θέατρο και ενορχηστρώσεις.

Michalis Siganidis / doc fik oh

An audiovisual narrative

Michalis Siganidis:
double bass, electric guitar,
vocals, tapes

Haris Lambrakis:
keyboards, tapes, ney

Kostas Anastasiadis:
drums

Lefteris MOUNTZIS:
vocals, electric bass

doc-fik-oh is the creation of “musical synapses” between recorded audio material (document) and live music action (fiction).

Improvisation – a prerequisite for the development of this musical thought – transforms “that same song” into a new material each time around.

In this performance Michalis Siganidis collaborates with Haris Lambrakis, Kostas Anastasiadis and Lefteris MOUNTZIS.

Poems by Miltos Sachtouris, Nikos-Alexis Aslanoglou, Omar

Khayyam, Andreas Embeirikos, Leon Koukoulas, Paul Eluard, Samuel Beckett and Giorgos Siganidis will be heard along with lyrics by the composer himself, while short videos edited by Yorgos Piralis will enhance the listening experience.

Michalis Siganidis is a member of the circle of the lost musicians of Thessaloniki with participation in numerous bands and music formations (Himerini Kolymvites, Primavera en Salonico, Friends of Miltos Sachtouris, Goutou-Goupatou, Basse classe, The Low Tsakras, Sabbath Lift, The Hus-band, and others).

He moves with great ease and humour between jazz, blues, traditional Greek sound, poetry and electronic media. Since the early 1980s, he has been actively involved in the Greek music scene with dozens of personal releases, live appearances, collaborations, compositions for the theatre and orchestrations.

Ευριπίδου Μήδεια bUilt-uP aRea

Μετάφραση: Μίνως Βολανάκης

Σκηνοθεσία: Παναγιώτης Λάρκου

Μουσική: Δημήτρης Σπύρου

Σκηνικά και κοστούμια: Μάγια Αγγελή

Χορογραφίες: Αλεξία Νικολάου

Σχεδιασμός φωτισμών: Νικόλας Κουρουμτζής

Ερμηνεύουν: Βασιλική Κυπραίου, Στέλιος Ιακωβίδης, Πέτρος Γιωρκάτζης, Δημήτρης Σπύρου και Παναγιώτης Λάρκου

Η ομάδα bUilt-uP aRea, στην πρώτη της παραγωγή έρχεται σε μετωπική σύγκρουση με τη *Μήδεια* του Ευριπίδη, για να γεννηθεί μια εκρηκτική παράσταση ποτισμένη με τη δύναμη του αρχαίου λόγου και το πάθος των καλλιτεχνών του σήμερα. Σε ένα στρατόπεδο υποδοχής μεταναστών, σε ένα μη τόπο έξω από το χρόνο, η *Μήδεια* θα παλέψει για την αξιοπρέπειά της με κάθε τρόπο και κάθε κόστος. Επί σκηνής αναμετρούνται τρεις υποκριτές. Παρόντες επίσης, συνεργοί, ένας μουσικός και ένας σκηνοθέτης. Πέντε νέοι δημιουργοί ξετυλίγουν το μύθο της ξένης, της γυναίκας που επαναστατεί ενάντια σε κάθε εξουσία και κόντρα σε κάθε λογική. Όχι για το χτες και ούτε για το αύριο. Για το τώρα.

Η bUilt-uP aRea δεν δημιουργήθηκε, ούτε ιδρύθηκε. Η ομάδα αυτή ανακαλύφθηκε. Ήταν πάντα κάπου εκεί έξω, απλά δεν το προσέξαμε. Το ίδιο συνέβη και με την Αυστραλία. Και κοιτάξαμε λίγο πιο έξω από το βλέμμα μας. Και ανακαλύψαμε άλλους. Και παίζουμε και κτίζουμε και κάνουμε φασαρία ταυτόχρονα. Και φωνάζουμε. Γιατί έτσι πρέπει. Γιατί δεν γίνεται αλλιώς. Γιατί πόλη είναι οι πολίτες, όχι η ερημιά.

Euripides Medea bUilt-uP aRea

Translation: **Minos Volanakis**

Director: **Panayiotis Larkou**

Music: **Dimitris Spyrou**

Set and costumes: **Maya Angeli**

Choreografer: **Alexia Nicolaou**

Light design: **Nikolas Kouroumtzis**

Performers: **Vasiliki Kypraiou, Stelios Iacovides, Petros Giorkatzis, Dimitris Spyrou and Panayiotis Larkou**

The “bUilt-uP aRea” theatre group in its first production frontally collides with Euripides’ *Medea* to give birth to an explosive performance, steeped in the power of the ancient *logos* and the passion of today’s artists. In a migrant reception camp, in a non-place, out of time, Medea will fight to defend her dignity in any way and at any cost. On stage three actors confront each other. And there, accomplices in this, a musician and a theatre director are present. Five creators unfold the myth of the foreigner, the woman who rebels against any kind of authority and stands against any logic. Neither for yesterday nor for tomorrow. For now.

This group was not created, nor was it founded. This group was discovered. It always existed somewhere out there, we just didn’t notice it. The same as Australia. And we looked a bit further than our gaze could reach. And we discovered more people. And we play and built and being loud at the same time. And we shout. Because we have to. Because there is no other way. Because a city is not the wasteland of the buildings. A city, is its citizens.

Το Άσμα του Γιοφυριού

Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Διασκευή, σκηνοθεσία: **Μιχάλης Πιερίς**

Μουσική: **Ευαγόρας Καραγιώργης**

Σκηνικά, κουστούμια: **Χρίστος Λυσιώτης**

Κατασκευή ενδυμάτων: **Μαρίνα Κλεάνθους**

Κινησιολογία: **Μιχάλης Πιερίς**

Επιμέλεια κίνησης: **Αριάννα Οικονόμου**

Φωτισμοί: **Γιώργος Κουκουμάς**

Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτις:
Σταματία Λαουμιτζή

Φωτογραφίες από την πιο πρόσφατη παράσταση του Θ.Ε.Π.Α.Κ.
στην Αγία Πετρούπολη, Απρίλιος 2013

Το «Άσμα του Ποφυριού» αποτελεί μια δραματική διασκευή στηριγμένη στις πιο εκφραστικές παραλλαγές του γνωστού ελληνικού δημοτικού τραγουδιού «Το Ποφύρι της Άρτας» από την Κύπρο, τον Πόντο, την Κρήτη και την Ηπειρωτική Ελλάδα. Κάτι παραπάνω από ένα απολαυστικό θεατρικό δρώμενο, η παράσταση αποτελεί γόνιμη εκπαιδευτική εμπειρία, αφού δίνει την ευκαιρία σε μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικούς να έλθουν σε επαφή με κρίσιμους προβληματισμούς που προκύπτουν από τη μελέτη του δημοτικού τραγουδιού, όπως οι διάφορες παραλλαγές του ίδιου θέματος, καθώς και ζητήματα που άπτονται της ιστορικής, κοινωνικής και ιδεολογικής προοπτικής που διανοίγει η δημιουργική προσέγγιση των δημοτικών μας τραγουδιών. Παράλληλα, παρέχεται στον θεατή η δυνατότητα να παρακολουθήσει μια νέοτροπη σκηνική ερμηνεία του δημοτικού μας τραγουδιού μέσα στα συμφραζόμενα, τις αναζητήσεις και τις συλλογικές απορίες, της δικής μας εποχής.

Η μουσική της παράστασης εκτελείται ζωντανά από τον συνθέτη Ευαγόρα Καραγιώργη (λαούτο) και τους μουσικούς Ανδρέα Χριστοδούλου (βιολί), Μαρίνα Κατσαρή (κλαρίνο), Νίκο Ιωάννου (κοντραμπάσο) και Γιάννη Σούλο (νταούλι).

Η παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. «Το Άσμα του Γιοφυριού», είναι υφασμένη —ο ήχος του αργαλειού υποστηρίζει το βηματισμό της παράστασης, όπως οι χτύποι της καρδιάς το βηματισμό του ατόμου— με απéριττη λιτότητα και ελεγειακό τόνο, με ζωγραφική εικονοποιία όπως τα ζωντανά ταμπλώ της εικαστικής, με το αγαπητικό εκείνο πνεύμα της ομάδας που μας πάει στην αλήθεια και την καθαρότητα της πρωτογενούς όρασης του κόσμου και της ενορατικής πρόσληψης και απόδοσής του σε μορφές Τέχνης. [...] Στα μάτια του θεατή καθώς κυλούσε η παράσταση με τα είκοσι αγόρια και κορίτσια του Πανεπιστημίου Κύπρου να την υπηρετούν με έλλογο διονυσιακό μένος, παρήλαυνε αυτούσιος ο σταυρωμένος κόσμος της Κύπρου, «ο κόσμος του Ομήρου» κατά τον ποιητή.

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. Κρητική Επιθεώρηση
Ρέθυμνο, 28 Αυγούστου 2004

Το τραγούδι και μαζί του ο χρόνος στην παράσταση δεν κινούνται σε ευθεία γραμμή, αλλά όπως στην αρχαία μυθική αντίληψη μοιάζουν με το ουράνιο στερέωμα όπου τα γεγονότα δεν διαδέχονται το ένα το άλλο, αλλά συνυπάρχουν όπως οι αστερισμοί. Το δεύτερο στοιχείο του προλόγου —ο ήχος του αργαλειού— εμβάζει το συμβολισμό της ύφανσης, από αρχαιολόγων χρόνων στενά συνδεδεμένο με την ιδέα της μοίρας, λειτουργεί όμως και ως σκηνοθετική δήλωση για τον ρυθμό και την τεχνική που έχουν επιλεγεί για την παράσταση. Ο επίμονος ρυθμικός ήχος και η παράλληλη αργή (στα όρια της ακινησίας) κίνηση του χορού λειτουργούν ως θάλαμος αποσυμπίεσης από τη ρηχή υπερκινητικότητα της σύγχρονης σκέψης και μετά απ' αυτό ευκολότερα βυθίζομαστε στα βαθιά και σκοτεινά νερά του κειμένου. [...] Οι αρχαίες καταβολές των δημοτικών τραγουδιών επιτρέπουν στα κείμενά τους να λειτουργούν ως κανάλια επικοινωνίας με τα βάθη του συλλογικού υποσυνειδήτου, εκεί που τα υπόγεια νερά των εθνικών πολιτισμών ενώνονται σ' έναν πανανθρώπινο Ωκεανό αρχετύπων. Ο Φόβος κατοικεί εκεί (θυμάστε τη γυναίκα του Πρωτομάστορα που βρίσκει στην καμάρα του γιοφυριού το χέρι ή το στόμα του Δράκου) και ακόμη η ιδέα του

παντοτινού χρέους που η ανθρωπότητα οφείλει στο αρχικό σκοτάδι από το οποίο βγήκε, ενός χρέους που ξοφλιέται με το αίμα των ανθρωποθυσιών. Η παραγωγή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. μας έφερε σε επαφή με πράγματα που αξίζουν.

Νόνα Μολέσκη, εφ. Ο Φιλελεύθερος,
Λευκωσία, 21 Ιουλίου 2003

The Ballad of the Bridge

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Adaptation, stage direction: **Michalis Pieris**

Music: **Evagoras Karageorgis**

Set and props: **Christos Lysiotis**

Costumes: **Marina Kleanthous**

Choreography: **Michalis Pieris**

Kinesiology: **Arianna Ikonou**

Lighting: **Yorgos Koukoumas**

Production manager, assistant director:
Stamatia Laoumtzi

Photos from the latest performance of the play in St. Petersburg,
April 2013

A stage adaptation of some of the most expressive versions of the famous Greek folk ballad “The Bridge at Arta” as preserved in Cyprus, Pontus, Crete, and Epirotic Greece. More than just an enjoyable theatrical event, the performance constitutes a truly productive educational experience, since it gives students and educators the opportunity to come across some essential issues in the research of verbal folklore, such as the different approaches to and interpretations of a given theme, as well as the historical and ideological perspectives that open up as a result of the creative approach to demotic songs. At the same time, the performance offers an innovative stage interpretation of traditional folklore that takes into consideration the context, pursuits and collective dilemmas of modern times.

The music of the play is performed live on stage by the composer Evagoras Karagiorgis (lute) and the musicians Andreas Christodoulou (violin), Marina Katsari (clarinet), Nikos Ioannou (double bass) and Yannis Soulos (drum).

THEPAK's performance "The Ballad of the Bridge" – in which the rhythmic sound of the loom sets the pace of the play as the heartbeat measures the stride of a human being – is woven in unembellished modesty and elegiac tone, in vivid imagery reminiscent of a living picture, in that lovable group spirit that brings us to the truth and the purity of the original vision of the world and its intuitive perception and interpretation into art. [...] As the twenty boys and girls from the University of Cyprus performed with Dionysian passion clad in words, before the eyes of the viewers paraded, clean and unadulterated, the crucified world of Cyprus, 'the world of Homer', as the poet put it.

Zenon Zannetos, *Cretan Review*,
Rethymno, 28 August 2004

Events and time in the performance do not evolve in a straight line, but like in the ancient perception of a myth, the plot opens up as a heavenly vault on which episodes rather than following one after the other, co-exist like constellations. The second element of the prologue – the sound of the loom – introduces the symbol of weaving, which has been associated with the notion of destiny from time immemorial, while serving also as a tool with which the director sets the pace and rhythm of the performance. The persistent sound of the loom combined with a slow choreography that, at times, verges on stillness, functions as a depressurisation chamber in which the audience is emancipated from the shallow hypermobility of contemporary thinking in order to plunge more easily into the deep and dark waters of the text. [...] The ancient hoard of verbal folklore enables folk ballads to act as channels of communication with the depths of collective subconsciousness where the subterranean streams of different national cultures merge into an ocean of universal prototypes. Phobos resides there (remember the wife of the Head Builder who kept seeing the hand or the jaws of the Dragon in the arch of the bridge), but also the no-

tion of the eternal debt, which mankind owes to the primal darkness it came from, a debt that is being repaid with human sacrifice. THEPAK's production brought us in touch with matters of value.

Nona Moleski, *Phileleftheros Daily*,
Nicosia, 21 July 2003

Αντάμωμα Φθωρίνης B. Κομματάς – A. Γαγάτσος

Βασίλης Κομματάς: κλαρίνο

Αλέξανδρος Γαγάτσος:
βιμπράφωνο

Γλαύκος Κοντεμενιώτης:
πίανο

Μιχάλης Μέσσιος:
ακουστικό/ηλεκτρικό μπάσο

Ιωάννης Βαφέας: τύμπανα,
κρουστά

Καλεσμένη η Αγάπη
Διαγγελάκη: τραγούδι.

–Βασίλη;

–Έλα, αγόρι μου.

–Πάρε το κειμενάκι λίγο και ρίξε
για μια ματιά σε παρακαλώ. Πιες
και κανένα τσιπουράκι πριν το
διαβάσεις γιατί είναι λίγο βαρύ...

Ο Βασίλης Κομματάς και ο Αλέξαν-
δρος Γαγάτσος ακροβατούν μουσικά
ανάμεσα στον παραδοσιακό και τον
σύγχρονο ήχο, ως εκφραστές μιας
συλλογικής μουσικής συνείδησης, επι-
διώκοντας να συνομιλήσουν με τους
συνεργάτες τους σε μια πιο προσωπική
γλώσσα μέσα από παραδοσιακές με-

λωδίες και τραγούδια από την Ελλάδα και τη Χερσόνησο του Αίμου. Στο αντάμωμα αυτό ο ήχος, παραδοσιακός ή μη, ενεργεί ως σημείο αναφοράς και μέσο επικοινωνίας μεταξύ μουσικών με κοινές ρίζες, αλλά με διαφορετικά βιώματα.

Μαζί τους οι Γλαύκος Κοντεμενιώτης στο πιάνο, Μιχάλης Μέσσιος στο ακουστικό/ηλεκτρικό μπάσο και Ιωάννης Βαφέας στα τύμπανα/κρουστά, σε μια μουσική παρέμβαση που βασίζεται στον αυτοσχεδιασμό και συνάμα σε μια συνεργασία που αναπαράγει αυτό το μείγμα καλλιτεχνικών βιωμάτων και μουσικών εμπειριών. Η διαφορετική μουσική ταυτότητα του καθενός, καθώς και τα τραγούδια που θα ερμηνευτούν, επαναπροσδιορίζονται σε αυτόν τον μουσικό μικρόκοσμο μέσα από τον διάλογο και την προσαρμογή με σκοπό την αναζήτηση ισορροπιών, αλλά και την άρνηση για υποταγή στον ισοπεδωτισμό του σύγχρονου συγκρητισμού. Το μουσικό αποτέλεσμα αντικατοπτρίζει τις διαφορετικές ερμηνείες του κοινού παρελθόντος, αλλά και τη διατοπική ανατοπιθέτηση απέναντι στη σύγχρονη δυστοπία του μηδενισμού.

Florina Revisited

V. Kommatas – A. Gagatsis

Vassilis Kommatas: clarinet

Alexandros Gagatsis:
vibraphone

Glafkos Kontemeniotis:
piano

Michalis Messios:
acoustic/electric bass

Ioannis Vafeas: drums,
percussion

Guest appearance Agapi
Diangelaki: vocals.

- Vassilis?
- Fire away, my friend.
- Take a look at this text, please, and let me know what you think. But pour yourself a drink before reading it cause it's a bit heavy...

Vassilis Kommatas and Alexandros Gagatsis balance between traditional and contemporary music as exponents of a collective musical consciousness, seeking to communicate with their fellow musicians in a more personal language, through

traditional melodies and songs from Greece and the Balkans. In this friendly reunion, music (traditional or not), acts as a point of reference and a means of communication between artists with common roots but with different experiences.

Glafkos Kontemeniotis on the piano, Michalis Messios on the acoustic and electric bass, and Ioannis Vafeas on the drums and percussion, join the two musicians in a music intervention based on improvisation and a collaboration that celebrates the coming together of past musical and artistic experiences. In this musical microcosmos, the musical identity of each artist (as well as the songs performed), are negotiated through a constant dialogue, through adjustments and refusal of adjustment that result out of necessity in the quest for a collective future, where the influence of ideas functions not through domination but through consent; alas, whilst also trying to resist the cultural compromise of modern syncretism. The musical result allows for different interpretations of the shared past and celebrates diversity as an antidote against the modern dystopia of nihilism.

Επόμενες παραστάσεις

Τετάρτη 25 Σεπτεμβρίου

Πέμπτη 26 Σεπτεμβρίου

Πέμπτη 3 Οκτωβρίου

Δευτέρα 7 Οκτωβρίου

Τρίτη 8 Οκτωβρίου

20:30

Νερά της Κύπρου, της Συρίας και της Αιγύπτου

Σπουδή στον «θεατρικό» Καβάφη

Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Επιλογή, επιμέλεια κειμένων, σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερίης

Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης

Κοστούμα: Σταύρος Αντωνόπουλος

Ενδυματολογική επιμέλεια, φροντιστήριο, βοηθοί σκηνής:
Κύπρος Γεωργίου και Άννα Κυριαζή

Σχεδιασμός φωτισμού: Μιχάλης Πιερίης, Γρηγόρης
Παπαγεωργίου

Χειρισμός φωτισμού: Κυριάκος Κακουλλής

Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης:
Σταματία Λαουμτζή

Μετέχοντας στην επέτειο των 150 χρόνων από τη γέννηση του μεγάλου ποιητή του μείζονος ελληνισμού Κ. Π. Καβάφη, το Θ.Ε.Π.Α.Κ. παρουσιάζει φέτος μια παράσταση στηριγμένη στη μελέτη του «θεατρικού» Καβάφη.

Με τον όρο «θεατρικός» προσδιορίζονται εκείνα τα ποιήματα ή εκείνα τα μέρη σε ποιήματα όπου ο Αλεξανδρινός αξιοποιεί τεχνικές και στοιχία της δραματικής τέχνης. Αναφερόμαστε κυρίως:

(α) σε αμιγώς θεατρικά/διαλογικά ποιήματα (π.χ. «Ο ποιητής κι η Μούσα», «Θεατής δυσареστημένος»).

(β) σε ποιήματα που συνιστούν δραματικούς μονολόγους, όταν δηλαδή το ποίημα αποτελείται εξ ολοκλήρου από ένα μονόλογο του οποίου αποδέκτης είναι κάποιος επώνυμος ή και ανώνυμος ήρωας ο οποίος βρίσκεται επί σκηνής (π.χ. «Εμπορος Αλεξανδρέας», «Μεγάλη Εορτή στου Σωσιβίου», «Επάνοδος από την Ελλάδα», «Συμείων», «Φιλέλλην», «Η Δόξα των Πτολεμαίων» κ.ά).

(γ) σε ποιήματα που αποτελούν δραματικούς διαλόγους εγκαθιτωτισμένους σε αφηγήσεις (π.χ. «Η μάχη της Μαγνησίας», «Εν Σπάρτη», «Άγε ω Βασιλεύ Λακεδαιμονίων» κ.ά).

(δ) σε ταφικά ποιήματα όπου έχουμε τον άμεσο λόγο ενός νεκρού νέου, ο οποίος εκφέρεται σε πρώτο πρόσωπο έχοντας συχνά συγκεκριμένο αποδέκτη («Επιτάφιος», «Ιασή Τάφος», «Ιγνατίου Τάφος», «Λάνη Τάφος» κλπ.)

(ε) σε ποιήματα όπου έχουμε το είδος του εσωτερικού μονολόγου (π.χ. «Απ' τες Εννιά—», «Ο Ήλιος του Απογεύματος», «Γκρίζα», «Μακριά», «Του πλοίου» κ.ά).

(στ) σε ποιήματα που έχουν μορφή Χορικού (π.χ. «Η Αρχαία Τραγωδία», «Η ναυμαχία», «Τρώες», «Στα 200 π.Χ.», «Εις τα περίχωρα της Αντιοχείας» κ.ά).

Η προσέγγιση λαμβάνει υπόψιν τις διαφορετικές φάσεις της ποιητικής ανέλιξης του Καβάφη (πρώιμη, εποχή της διαμόρφωσης, ωριμότητα), καθώς και τις θεματικές περιοχές της ποίησής του (φιλοσοφικά/διδασκτικά, ιστορικά/πολιτικά, αισθησιακά/ερωτικά ποιήματα). Αντιμετωπίζει ακόμη ως μέρος του έργου τις μεταφράσεις του ποιητή, είτε αυτές απολήγουν σ' ένα νέο δικό του ποίημα («Ένας Έρωτας», «Αλληλουχία κατά τον Βυδελάιρον»), είτε μένουν ως αποσπασματικές ασκήσεις που στηρίζουν τη δοκιμαϊκή του σκέψη (π.χ. οι μεταφράσεις από την

Κόλαση του Dante, από το *Με το ίδιο Μέτρο* του Shakespeare, από την «Λάμια» του Keats, από τον «Οδυσσέα» του Tennyson).

Η παράσταση προσπαθεί να αναδείξει, στο πλαίσιο μιας θεατρικής πράξης, την τεκμηριωμένη γνώση και αγάπη του Καβάφη για το θέατρο και τη δραματική τέχνη, τονίζοντας εκείνα τα στοιχεία τα οποία ο Αλεξανδρινός αφομοίωσε από την τέχνη του δράματος, αρχαίου, μεσαιωνικού και νεότερου, καθώς και από μεγάλους ευρωπαίους ποιητές οι οποίοι επίσης στήριξαν ένα μέρος της ποιητικής τους στη δραματική τέχνη (π.χ. ο Robert Browning ως προς το είδος του δραματικού μονολόγου).

Στους δραματικούς μονολόγους του Καβάφη απαντά ο επώνυμος (πλησιωπηλός) αποδέκτης του λόγου του ομιλούντος στο ποίημα (χαρακτηριστικά παραδείγματα ο φιλόσοφος Έρμιππος στο ποίημα «Επάνοδος από την Ελλάδα», ο αυλικός Σιθάσπης στο «Φιλέλλην», ο ποιητής Μέβης στο «Συμεών»), καθώς και αρκετοί ανώνυμοι που κρύβονται

πίσω από τις προσφωνήσεις («Φίλοι», «Σεις», κλπ.). Οριακή περίπτωση δραματικού μονολόγου αποτελεί το ποίημα «Dünya Güzeli» όπου ο επί σκηνής αποδέκτης του δραματικού μονολόγου της «Ωραιάς του Κόσμου» είναι το είδωλό της μέσα στον καθρέφτη.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί, ότι η εμπειρία αναμέτρησης με τα «θεατρικά» ποιήματα του Καβάφη μας έπεισε για την ισχύ της ακόλουθης παρατήρησης του Γ. Π. Σαββίδη:

«το δραματικό του ένστικτο και η αγάπη του για τον χώρο, τα έργα και τους ανθρώπους του θεάτρου — μαρτυρημένα και από αρκετά ποιήματα, και από δύο νεανικά του άρθρα για τον Σαίξπηρ— μας επιτρέπουν να εικάσουμε ότι σε μια κοινωνία οργανικότερα δεμένη με το θέατρο, ο Καβάφης πιθανότατα θα είχε στραφεί προς αυτό το λογοτεχνικό είδος» (*Μικρά Καβαφικά*, τόμ. Β', σελ. 44).

Θεατής Δυσारेστημένος

«Απέρχομαι, απέρχομαι. Μη κράτει με.

Της αηδίας και ανίας είμαι θύμα.»

«Πλην μείν' ολίγον χάριν του Μενάνδρου. Κρίμα, τόσο να στερηθής.» «Υβρίζεις, άτιμε.

»Μένανδρος είναι τάχα τα λογίδια, άξεστοι σίχοι και παιδαριώδες ρήματα. Άφες ν' απέλθω του θεάτρου παραχρήμα και λυτρωθείς να στρέψω εις τα ίδια.

»Της Ρώμης ο αήρ σ' έφθειρεν εντελώς. Αντί να κατακρίνης, επαινείς δειλώς κ' επευφημείς τον βάρβαρον — πώς λέγεται;

»Γαβρέντιος, Τερέντιος; — όστις απλώς διά Λατίνων ατελλάνας ων καλός, την δόξαν του Μενάνδρου μας ορέγεται.»

[από τα Κρυμμένα]

Στο Θέατρο

Βαρέθηκα να βλέπω την σκηνή,
και σήκωσα τα μάτια μου στα θεωρεία.
Και μέσα σ' ένα θεωρείο είδα σένα
με την παράξενη εμορφιά σου, και τα διεφθαρμένα νιάτα.
Κι αμέσως γύρισαν στο νου μου πίσω
όσα με είπανε το απόγευμα για σένα,
κ' η σκέψις και το σώμα μου συγκινηθήκαν.
Κ' ενώ εκοίταζα γοητευμένος
την κουρασμένη σου εμορφιά, τα κουρασμένα νιάτα,
το ντύσιμό σου το εκλεκτικό,
σε φανταζόμουν και σε εικόνιζα,
καθώς με είπανε το απόγευμα για σένα.

[από τα Κρυμμένα]

Dünya Güzeli

Το κάτοπτρον δεν μ' απατά, είν' αληθής η θέα,
δεν είναι άλλη ως εμέ επί της γης ωραία.
Οι οφθαλμοί μου στίλβοντας αδάμαντας ομοιάζουν,
του κοραλλίου την χροιάν τα χείλη μου πλησιάζουν,
δύο σειραί μαργαριτών το στόμα μου στολίζουν.
Το σώμα μου είν' εύχαρι, το πόδι μου φημίζουν,
χείρες, λαιμός κατάλευκοι, κόμη μεταξωτή...
πλην, φευ, τι ωφελεί;

Εντός αυτού του μισητού κλεισμένη χαρεμίου,
ποίος το κάλλος μου ορά επί της υψηλίου;
Μόνον αντίζηλοι εχθραί φαρμακευμένον βλέμμα
με ρίπτουν, ή απαίσιοι ευνούχοι, και το αίμα
παγώνει εις τας φλέβας μου ότ' έρχεται κοντά μου
ο απεχθής μου σύζυγος. Προφήτα, Δέσποτά μου,
σύγγνωθι την καρδιάν μου αλγούσ' αν εκφωνή,
Ας ήμην Χριστιανή!

Αν εγεννώμην Χριστιανή θα ήμην ελευθέρα
εις πάντας να δεικνύωμαι και νύκτωρ κ' εν ημέρα·
και άνδρες μετά θαυμασμού, γυναίκες μετά φθόνου
θα αμολόγουν, βλέποντες το κάλλος μου, εκ συμφώνου, —
Ότι η φυσικ ως εμέ άλλην δεν θα παραΐξη.
Οσάκις θα διέβαινα εν ανοικτή αμάξη
θα επληρούντο της Σταμπούλ με πλήθος αι οδοί
ίνα καθείς με ιδή.

[Από τα Κρυμμένα]

Η καινούργια θεατρική παραγωγή του ΘΕΠΑΚ είναι αφιερωμένη στο έτος Καβάφη και προσθέτει στην ποικιλία των πανελλήνιων εκδηλώσεων για τα 150 χρόνια από τη γέννηση του ποιητή ένα ενδιαφέρον εγχείρημα – να ελέγξει με τη σκηνική υλοποίηση τη θεωρία για τη θεατρικότητα του Καβάφη, να αποτελέσει σκηνική απόληξη μιας μακράς σπουδής στον «θεατρικό» Καβάφη.

Μια βασισμένη σε ποίηση ενός δημιουργού θεατρική παραγωγή ξεκινά από την επιλογή ποιημάτων, φάση στην οποία είναι απαραίτητη η φιλολογική τεκμηρίωση και η ενεργοποίηση του «σκηνικού ενστίκτου» του επιλογέα, καθώς η θεατρική συμβατότητα των κειμένων είναι ουσιώδης. Η σύνθεση του τελικού κειμένου οφείλει να γίνεται με βάση τον έτοιμο σκηνοθετικό σχεδιασμό, επειδή η σειρά των κειμένων, η εναλλαγή των μονολογικών και των πολυφωνικών κομματιών και οι μεταπτώσεις διαθέσεων είναι αυτές που θα δημιουργήσουν την ενιαία νοηματική και μουσική γραμμή της παράστασης. [...]

Οι ενότιες από τις οποίες αντλήθηκε το κείμενο της παράστασης είναι τα ποιήματα που είναι άμεσα εμπνευσμένα από την τέχνη του θεάτρου (π.χ. «Η Αρχαία Τραγωδία», «Θεατής Δυσανεστημένος») και τα ποιήματα που κατά την κρίση του δημιουργού της σύνθεσης περιέχουν τον σπόρο της δραματοποίησης, είτε ευδιάκριτο χάριν στη διαλογική δομή τους είτε βαθύτερα κρυμμένο, λανθάνοντα, που διευρύνει τον ίδιο τον όρο της «θεατρικότητας». Ο Πιερής ψάχνει μέσα στα Αποκηρυγμένα, τα Κρυμμένα, τα Ανέκδοτα κείμενα, στις μεταφράσεις, οδηγούμενος από δύο εξίσου σημαντικές έγνοιες, του φιλόλογου-ανιχνευτή της θεατρικότητας και του σκηνοθέτου-κυνηγού της θεαματικότητας. [...] Ο σκηνοθέτης Μιχάλης Πιερής σε συνεργασία με τον Πιερή φιλόλογο ενδιαφέρεται για τη διαφορετικότητα των ποιημάτων που έχει επιλέξει, για την ποικιλία των ειδών, τη χρονολογική εξέλιξη της ποιητικής πορείας και επικεντρώνεται στην εύρεση ιδιαίτερης σκηνικής λύσης για το κάθε κομμάτι. Και ως δάσκαλος και ηγέτης της πολυάριθμης θεατρικής ομάδας του ΘΕΠΑΚ στήνει τα χορικά και τις μαϊκρές σκηνές με σκηνο-

θετική γενναιοδωρία προς τους συντελεστές. Και ο Ευαγόρας Καραγιώργης χάρισε στην παράσταση εμπνευσμένα χορικά. Ο ενδυματολόγος Σταύρος Αντωνόπουλος μετέφερε στην παράσταση την αισθητική των πορτρέτων Φαγιούμ, συνδυάζοντας ποικίλη διαφορετικότητα με την υφολογική ενότητα.

Νόνα Μολέσκη, εφ. Ο Φιλελεύθερος, Λευκωσία, 14 Ιουλίου 2013

Next performances

Wednesday 25 September

Thursday 26 September

Thursday 3 October

Monday 7 October

Tuesday 8 October

20:30

Waters of Cyprus, of Syria, and of Egypt

Study on the Dramatic Cavafy

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Text selection, adaptation and stage direction: **Michalis Pieris**

Music: **Evagoras Karagiorgis**

Costume design: **Stavros Antonopoulos**

Set, stage and costumes assistants: **Kypros Georgiou,
Anna Kyriazi**

Lighting design: **Michalis Pieris, Gregoris Papageorgiou**

Lighting operation: **Kyriakos Kakoullis**

Production manager, assistant director:
Stamatia Laoumtzi

Sunday 15 September, 20:30

Participating in the events commemorating the 150th anniversary of the birth of the paramount poet of Greater Hellenism, C. P. Cavafy, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents a performance based on the study of the dramatic Cavafy.

The term “dramatic” refers to those poems or parts of poems in which the Alexandrian makes use of elements and techniques typical for the dramatic art.

More specifically, these include:

- (a) purely dramatic/dialogic poems (for example, “The Poet and the Muse”, “Displeased Theatregoer”);
- (b) poems that constitute dramatic monologues, i.e. consist entirely of a monologue whose addressee, either named or unnamed, is present on stage (for example, “Alexandrian Merchant”, “A Great Feast at the House of Sosibius”, “Homecoming from Greece”, “Simeon”, “Philhellene”, “The Glory of the Ptolemies”, and others);
- (c) poems that constitute dramatic monologues, encased in narratives (for example, “The Battle of Magnesia”, “In Sparta”, “Come Now, King of the Lacedaemonians”, and others);

(d) poems structured as epitaphs in which we have the first person account of a dead youth who often addresses a particular recipient (“Epitaph”, “Tomb of Iases”, “Tomb of Ignatius”, “Tomb of Lanes”, etc.);

(e) poems containing internal monologues (for example, “Since Nine—”, «O “The Afternoon Sun”, “Gray”, “Far Off”, “Aboard the Ship”, and others);

(f) poems structured as Choruses (for example, “Ancient Tragedy”, “The Naval Battle”, “Trojans”, “In 200 B.C.”, “On the Outskirts of Antioch”, and others);

The approach takes into account the different stages in Cavafy’s development as a poet (early, formative, mature), as well as the thematic areas of his poetry (philosophical/didactic, historical/political, sensual/erotic poems). The poet’s translations are also considered as part of his oeuvre, regardless of whether they have resulted in a new poem of his own (“A Love”, “Correspondences According to Baudelaire”), or have remained fragmented exercises of his essayistic thinking (for example, translations from Dante’s “Inferno”, Shakespeare’s “Measure of Measure”, Keats’ “Lamia” or Tennyson’s “Ulysses”).

The performance seeks to highlight, in a coherent theatrical act, Cavafy’s documented knowledge of and love for the theatre and the dramatic art, emphasising those elements which the Alexandrian assimilated from the art of drama – ancient, medieval and contemporary, as well as from major European poets whose poetics were also based in part on the dramatic art (for example, Robert Browning and his use of dramatic monologues).

In Cavafy’s dramatic monologues, the speaker, the dramatic persona, addresses a named, yet silent recipient (typical examples include the philosopher Hermippus in the poem “Homecoming from Greece”, the courtier Sithaspes in “Philhellene”, the poet Mebes in “Simeon”), or sometimes an anonymous addressee hidden behind vocatives such as

“Friends”, “You”, etc. A marginal case is the poem “Dünya Güzeli” in which the recipient of the “World Beauty’s” dramatic monologue is her own reflection in the mirror.

Finally, it should be noted that the experience of approaching Cavafy’s dramatic poems convinced us in the validity of G. P. Savvides’ observation that:

“his dramatic instinct and his love for the theatre, its environment, works and people, which has been attested in several of his poems, as well as in two early articles about Shakespeare, allow us to speculate that in a society more closely related to the theatre, Cavafy would have probably turned to this literary genre” (*Mikra Kavafika*, vol. B, p. 44).

Displeased Theatregoer

*“I am leaving, leaving. Do not hold me back.
I’m a martyr to ennui and to revulsion.”
“But stay a while for Menander’s sake.
What a pity if you miss it.” “You insult me.
“Menander’s are they, then, these weak données,
these unpolished verses, this childish speech?
Let me leave this theatre straightaway
so I can go home—with no little relief.
“The Roman air has ruined you utterly
Instead of condemning, you timidly
acclaim, applaud this uncouth—what’s his name?
Gabrence, Terence?—one whose only talent
is for composing those Latin Atellans;
yet nonetheless he hungers for Menander’s fame.”*

[from the *Unpublished Poems*]

In the Theatre

*I grew bored with looking in the stage,
and raised my eyes to the loge.
And there inside a box I saw you
with your queer beauty, and your spoilt youth.
And straightaway there came back to my mind
all they'd told me about you, that afternoon,
and my thoughts and my body were stirred.
And whilst I gazed enchanted
at your weary beauty, at your weary youth,
at your discriminating attire,
I imagined you and I depicted you,
in just the way they'd talked about you, that afternoon.*

[from the *Unpublished Poems*]

King Demetrius

*Not like a king, but like an actor, he exchanged his showy
robe of state for a dark cloak, and in secret stole away.*
—Plutarch, *Life of Demetrius*

*When the Macedonians deserted him,
and made it clear that it was Pyrrhus they preferred
King Demetrius (who had a noble
soul) did not—so they said—
behave at all like a king. He went
and cast off his golden clothes,
and flung off his shoes
of richest purple. In simple clothes
he dressed himself quickly and left:
doing just as an actor does
who, when the performance is over,
changes his attire and departs.*

[from the *Published Poems*]

C. P. Cavafy

All poems, titles and references to dramatic personae have been rendered into English based on the recent translation by Daniel Mendelsohn (*C.P. Cavafy: Collected Poems* and *C.P. Cavafy: The Unfinished Poems*, New York: Alfred A. Knopf, 2009).

Όταν η ποίηση συναντά τη μουσική: Ιταλία, Ελλάδα και Κύπρος στον καθρέφτη

Συμμετέχουν:

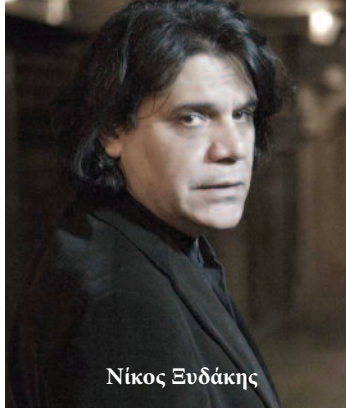
οι ποιητές **Μιχάλης Γκανάς**, **Elio Pecora** και **Μιχάλης Πιερής**
 οι μουσικοσυνθέτες **Νίκος Ξυδάκης**, **Tullio Visioli**, **Κώστας Βόμβολος** και **Ευαγόρας Καραγιώργης**
 οι ερμηνεύτριες **Μάνια Παπαδημητρίου** και **Χριστίνα Πιερή**
 ο μουσικός **Δημήτρης Χουντής**

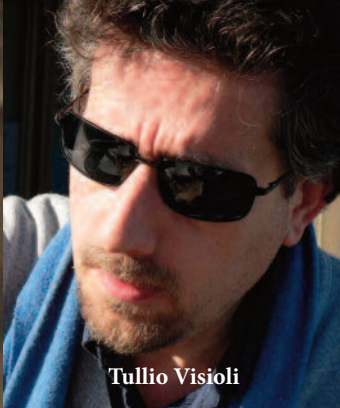
Η εκδήλωση τελεί υπό την αιγίδα
 της Πρεσβείας της Ιταλίας και
 της Πρεσβείας της Ελληνικής
 Δημοκρατίας στην Κύπρο

Μια πρωτοποριακή καλλιτεχνική εκδήλωση, η οποία διερευνά τις σύγχρονες εκφάνσεις της αρχέγονης και αμφίδρομης σχέσης μεταξύ ποίησης και μουσικής, μέσα από το έργο τριών ποιητών και τεσσάρων μουσικοσυνθετών από την Ιταλία, την Ελλάδα και την Κύπρο.

Η εκδήλωση, την οποία εμπνεύστηκε και σχεδίασε η καθηγήτρια Paola Maria Minucci, έρχεται στο Φεστιβάλ της Αξιοθέας μετά τη μεγάλη επιτυχία που σημείωσε στη Ρώμη τον περασμένο Μάρτιο και αποτελεί καρπό της μακροχρόνιας συνεργασίας ανάμεσα στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και την Έδρα Νεοελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου La Sapienza της Ρώμης. Χαιρετισμούς θα απευθύνουν ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου, ο Πρόεδρος της Ιταλίας και ο Πρόεδρος της Ελλάδας. Στο πρώτο μέρος της εκδήλωσης, το οποίο συντονίζει η Paola Maria Minucci, οι ποιητές Elio Pecora, Μιχάλης Γκανάς και Μιχάλης Πιερής, και οι μου-

Νίκος Ξυδάκης

Tullio Visioli

Ευαγόρας Καραγιώργης

Κώστας Βόμβολος

σικοσυνθέτες Νίκος Ξυδάκης, Tullio Visioli, Κώστας Βόμβολος και Ευαγόρας Καραγιώργης θα καταθέσουν τις απόψεις τους για τη σχέση ποίησης και μουσικής σε μια συζήτηση στρογγυλής τραπέζης που αντλεί κυρίως από τις προσωπικές εμπειρίες τις οποίες ο καθένας απέκτησε κατά τη δημιουργική του εργασία. Θα ακουστούν επίσης ποιήματα των τριών ποιητών στα ελληνικά και στα ιταλικά.

Το δεύτερο μέρος της εκδήλωσης περιλαμβάνει τρεις μικρές συναυλίες, στις οποίες οι προσκεκλημένοι μουσικοσυνθέτες θα παρουσιάσουν ένα δείγμα της μουσικής δημιουργίας τους στην ποίηση των τριών ποιητών.

Τις ερμηνείες του Νίκου Ξυδάκη σε ποίηση Μιχάλη Γκανά υποστηρίζει ο σαξοφωνίστας Δημήτρης Χουντής. Τη μουσική του Tullio Visioli σε ποίηση Elio Pecora ερμηνεύει ο ίδιος ο συνθέτης, ενώ τη μελοποιημένη ποίηση του Μιχάλη Πιερή παρουσιάζουν οι συνθέτες Κώστας Βόμβολος και Ευαγόρας Καραγιώργης με τη σύμπραξη της ηθοποιού Μάνιας Παπαδημητρίου και της ερμηνεύτριας Χριστίνας Πιερή.

When Poetry Meets Music: Italy, Greece and Cyprus in the Mirror

Featuring:

poets **Michalis Ganas, Elio Pecora** and **Michalis Pieris**

composers **Nikos Xydakis, Tullio Visioli, Kostas Vomvolos** and **Evagoras Karageorgis**

performers **Mania Papadimitriou** and **Christina Pieri**

musician **Dimitris Choundis**

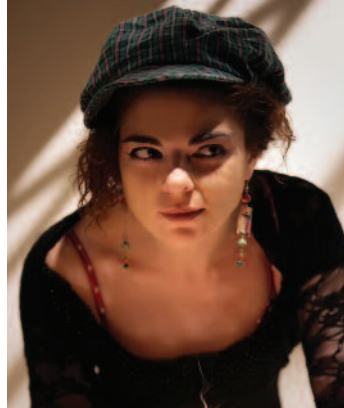
The event is organised under the aegis of the Embassy of Italy and the Embassy of the Hellenic Republic in Cyprus

An innovative artistic event, which explores the contemporary manifestations of the primordial and dual relationship between poetry and music through the work of three poets and four composers from Italy, Greece and Cyprus.

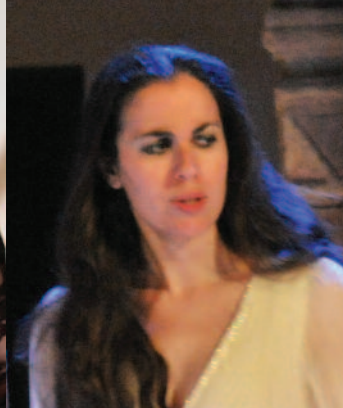
The event, which was conceived and designed by Professor Paola Maria Minucci, comes to the Axiothea Festival after the success it marked in Rome last March, and is yet another tangible result of the long-lasting cooperation between the University of Cyprus and the Chair of Modern Greek Language and Literature at the La Sapienza University of Rome. Welcoming addresses will be given the Rector of the University of Cyprus, the Ambassador of Italy and the Ambassador of Greece.

In the first part of the event, coordinated by Paola Maria Minucci, poets Elio Pecora, Michalis Ganas and Michalis Pieris, and composers Nikos Xydakis, Tullio Visioli, Kostas Vomvolos and Evagoras Karageorgis will share their views on the relationship between poetry and music in a roundtable discussion that draws mainly from the personal experiences, which each of them has gained in his creative work. Poems by the three poets in Greek and in Italian will also be presented.

The second part of the event includes three small concerts, in which the guests composers will feature some of their compositions based on poems by the three poets. Nikos Xydakis' interpretation of Michalis Ganas' poetry will be supported by saxophonist Dimitris Choundis. Tullio Visioli's music inspired by Elio Pecora's poems will be performed by the composer himself, while the compositions based on Michalis Pieris' poetry will be presented by composers Kostas Vomvolos and Evagoras Karageorgis with contributions from actress Mania Papadimitriou and singer Christina Pieri.

Mania Papadimitriou

Christina Pieri

Dimitris Choundis

Paola Maria Minucci

Grippy Grappa Monsieur Doumani

Αντώνης Αντωνίου:
τζουράς

Άγγελος Ιωνάς:
κιθάρα

Δημήτρης Πασεμίδης:
πνευστά

Grippy Grappa είναι ο τίτλος του πρώτου δίσκου του μουσικού σχήματος Monsieur Doumani που δημιουργήθηκε το 2011 στη Λευκωσία και αποτελείται από τους Αντώνη Αντωνίου στον τζουρά, τον Άγγελο Ιωνά στην κιθάρα και τον Δημήτρη Πασεμίδα στα πνευστά. Προερχόμενοι από διαφορετικούς μουσικούς χώρους αλλά επηρεασμένοι από την κυπριακή παράδοση, οι Monsieur Doumani επικεντρώνονται στη διασκευή κυπριακών παραδοσιακών τραγουδιών, προσθέτοντας ένα ιδιαίτερο σύγχρονο χρώμα στον ήχο και

στη διάθεση των τραγουδιών, καθώς επίσης και στη σύνθεση κυπριακών τραγουδιών που αντλούν την έμπνευσή τους από τη σύγχρονη κυπριακή κοινωνία.

Αν και η μουσική τους παιδεία διαμορφώθηκε κυρίως μέσα από τη δυτική μουσική, τα μέλη του σχήματος ακουμπούν με σεβασμό την

απλότητα, την ομορφιά και τη μελωδική ιδιαιτερότητα της κυπριακής μουσικής παράδοσης, την οποία έχουν επενδύσει ενορχηστρωτικά, μελωδικά, ρυθμικά και ηχητικά, μέσα από μια πειραματική προσέγγιση, δημιουργώντας έτσι καινούριες σχέσεις και ισορροπίες.

Αυτά ίσως να ήταν και τα στοιχεία που ανέδειξαν το Monsieur Doumani ως το τρίτο πιο αγαπητό γκρουπ στο μεγαλύτερο διεθνές φεστιβάλ «Μουσικοί του δρόμου» στη Φερράρα της Ιταλίας, όπου βρέθηκαν τον Αύγουστο του 2012 εκπροσωπώντας την Κύπρο.

Grippy Grappa Monsieur Doumani

Antonis Antoniou:
tzouras

Angelos Ionas:
guitar

Dimitris Yasemidis:
wind instruments

Grippy Grappa is the title of the first album of the Monsieur Doumani band, which was formed in 2011 in Nicosia and brings together Antonis Antoniou on the tzoura, Angelos Ionas on the guitar and Dimitris Yasemidis on the wind instruments.

Coming from different musical backgrounds, but equally influenced by the Cypriot folklore, the members of Monsieur Doumani focus on the adaptation of Cypriot folk songs, adding a distinctive con-

temporary colour to their traditional sound and mood, but also on the composition of contemporary songs that draw their inspiration from today's Cypriot society.

Although their musical education was influenced mainly by Western music, the members of the band approach with respect the simplicity, beauty and melodic particularity of the Cypriot musical tradition, which they re-invent through orchestration and experimentation with melodies, rhythms and sounds, thus creating new relationships, balances and prospects.

These were perhaps the reasons why Monsieur Doumani emerged as the third most popular group in the biggest International Street Music Festival in Ferrara, Italy, in which the band participated in August 2012, representing Cyprus.

ΑΝΕΜΟΕΣΣΑ

Βάκια Σταύρου

Συμμετέχουν οι μουσικοί:

Carlos Bernardo: κιθάρες, viola da gamba, melodica, ιρλανδικό μπουζούκι, charango, ενορχηστρώσεις

Inor Sotolongo: κρουστά

Ramzi Mikhail: κιθάρες

Στέλιος Πίττας:
βιολοντσέλο

«Ανεμόεσσα» – φιλημένη από τον άνεμο, γαλουχημένη στο φως, κόντρα στους αέρηδες... Μια δωδεκάδα νέα τραγούδια στα ελληνικά και πορτογαλικά που συνέθεσε φέτος η Βάκια Σταύρου από την παριζιάνικη Rue du Caire, συνεχίζοντας έτσι την παράδοση της πρώτης της εξαιρετικά πετυχημένης απόπειρας με το τραγούδι «Sozinha» που έκλεψε τις καρδιές των ακροατών ανά την Ευρώπη και επιμένοντας σε μουσικές που είναι πιο κοντά στην ιδιοσυγκρασία αλλά και στα ακούσματά της. Με τη συμμετοχή του νεαρού καταξιωμένου ήδη πορτο-

γάλου συγγραφέα, Jose Luis Peixoto, βραβευμένου μεταξύ άλλων με το βραβείο Jose Saramago, ο οποίος έδωσε δύο από τα ποιήματά του στη Βάκια για να τα συμπεριλάβει στη νέα αυτή δισκογραφική δουλειά, το ταξίδι γίνεται ακόμα πιο συναρπαστικό.

Παρέα με φυσικά όργανα και ήχους αυτή τη φορά, παρουσιάζει —όσο πιο προσωπικά γίνεται— τα νέα της τραγούδια που ήδη επιλέγησαν και κυκλοφορούν σε γαλλικούς αλλά και άλλους ραδιοφωνικούς σταθμούς, σφραγίζοντας με τη νέα της δουλειά το πιο ακριβό της χαρακτηριστικό γνώρισμα: την αμεσότητα και την ευαισθησία σε ό,τι ερμηνεύει.

Ερμηνεύτρια και τραγουδοποιός της νέας γενιάς, πολίτης του κόσμου που σμιλεύει τις λέξεις και τους ήχους της με ακριβή πάντοτε λεπτομέρεια, η Βάκια Σταύρου δεν αφήνει τίποτα στην τύχη. Ξεδιπλώνει το ταξίδι και παρασύρει γλυκά το κοινό, οπουδήποτε κι αν τραγουδά, στη μαγεία της μουσικής της, ερμηνεύοντας εκτός των δικών της τραγουδιών και άλλα αγαπημένα τραγούδια από το ελληνικό και διεθνές ρεπερτόριο.

Ταπεινά, χωρίς φανφάρες, συνεχίζει την πετυχημένη της πορεία με συναυλίες σε θέατρα στην Ευρώπη που ξεκινούν πρωτίστως από τη Γαλλία, τον Οκτώβριο του 2013.

ANEMÓESSA

Vakia Stavrou

Featuring the musicians:

Carlos Bernardo: guitars, viola da gamba, melodica, Irish bouzouki, charango, orchestrations

Inor Sotolongo: percussion

Ramzi Mikhail: guitars

Stelios Pittas: cello

“Anemóessa” - kissed by the winds, nurtured by the light, against the currents... A dozen new songs in Greek and Portuguese, which Vakia Stavrou composed this year from the Parisian Rue du Caire, continuing the tradition of her highly successful first attempt with the song “Sozinha”, which stole the hearts of listeners across Europe, and insisting on creating music that best fits her temperament, but also her personal music preferences and influences. With the participation of the young but already renowned

Portuguese writer, Jose Luis Peixoto, winner of the Jose Saramago prize, who gave Vakia two of his poems to include them in her new album, the journey becomes even more exciting.

With unplugged instruments and natural sounds this time, Vakia Stavrou presents – up-close and personal – her new songs, which have already been singled out and now air on French and other European radio stations, confirming with her new album her most valuable feature: the immediacy and sensitivity in whatever she interprets.

Singer and songwriter of the new generation, citizen of the world who sculpts words and sounds with accurate detail, Vakia Stavrou leaves nothing to chance. She begins the journey and entices the audience to follow her into the magic of music, performing apart from her own compositions, other popular songs from the Greek and international repertoire.

Humbly, without fanfare, she continues her successful artistic career with concerts in theatres across Europe, beginning from France, in October 2013.

Η Θυμωμένη Μπετονιέρα Παραμύθι για αφηγητή και ορχήστρα

Δημήτρης Μπασλάμ: αφήγηση, μπάσο

Γιώργος Νικόπουλος: τζουράς, μαντολίνο, τραγούδι

Θανάσης Dzingonis: κιθάρες, τραγούδι

Ανθή Κύρκου: ηλεκτρονικά, τσολιό, τραγούδι

Την ίδια μέρα, στις 18:00, θα δοθεί απογευματινή παράσταση για παιδιά, με γενική είσοδο €5.

Η παράσταση διοργανώνεται σε συνεργασία με το Γραφείο Αποφοίτων

Πανεπιστήμιο Κύπρου
Γραφείο Αποφοίτων

Για πρώτη φορά στη Λευκωσία μια μουσική παράσταση βασισμένη στο ομώνυμο παραμύθι του Δημήτρη Μπασλάμ «Η Θυμωμένη Μπετονιέρα».

Η αγωνία του σύγχρονου ανθρώπου για το περιβάλλον του, ο ασφυκτικός αστικός τρόπος ζωής, η ανεξέλεγκτη οικιστική ανάπτυξη και ο χαμένος ελεύθερος χρόνος «μετασχηματίζονται» από τον Δημήτρη Μπασλάμ σ' ένα χρωματιστό, παιχνιδιάρικο παραμύθι για όλες τις ηλικίες.

Η αφήγηση είναι του Μπασλάμ που επί σκηνής μαζί με την εξωστρέφεια εξαιρετικών μουσικών, παίζουν όλοι μαζί με ρίμες, παρηχήσεις, μεταφορές, ρυθμούς, μουσική, τραγούδια και τα καθαρά συναίσθημα όλων μας.

Πανικός.
Μεγαλύτερος πανικός.
Μια τσιρίδα.
Ανεργία.
Ένα υπερασέδιο.
Μία απεργία.
Μία λιποθυμία.
Μία εξαφάνιση.
Ένας γάιδaros σέρφερ.
Μια χορωδία με τερλίκια.
Ένα δεύτερο υπερασέδιο.
Όλα αυτά μετά τη μικρή ανακοίνωση στο ραδιόφωνο πως:
Διακόπεται επ' αόριστον κάθε εργασία...

Panic.
 Greater panic.
 A scream.
 Unemployment.
 A masterplan.
 A strike.
 A fainting.
 A disappearance.
 A surfing donkey.
 A choir with slippers.
 A second masterplan.
 All this after a short
 announcement on the
 radio that:
 All works are suspended
 indefinitely...

The Angry Cement Mixer Fairytale with narrator and orchestra

Dimitris Baslam: narration, bass

Yorgos Nikolopoulos: tzouras, mandolin, vocals

Thanasis Dzingovic: guitars, vocals

Anthi Kyrkou: electronics, toy piano, vocals

An afternoon performance for children with general entrance €5, will be given at 18:00 the same date.

The performance is organised in cooperation with the Alumni Relations Office

The Cultural Centre of the University of Cyprus presents for the first time in Nicosia, a musical performance based on Dimitris Baslam's fairytale "The Angry Cement Mixer".

The agony of the modern people for their environment, the suffocating lifestyle of the cities, the uncontrolled urban development, and the free time no one has anymore are transformed by Dimitris Baslam into a colourful, playful tale for all ages.

The author who assumes the role of the narrator, is joined on stage by three exceptional musicians, in a performance that plays with rhymes, alliterations, metaphors, rhythms, music, songs, and the pure emotions of us all.

Σπάνια Κουαρτέτα για Κιθάρα

Virginie Bove: φλάουτο

Βασίλειος Αβραάμ:
κιθάρα

Vladimir Tkachenko:
βιόλα

Πέτρος Γκοσποντίνωφ:
βιολοντσέλο

Τρία σπάνια έργα, τα οποία θα μπορούσαμε να τα κατατάξουμε σε διαφορετική περίοδο, αποτελούν το πρόγραμμα της μοναδικής αυτής συναυλίας που παρουσιάζουν τέσσερις καταξιωμένοι μουσικοί με αξιοσημείωτη πορεία στον χώρο της κλασικής μουσικής. Πρόκειται για το Κουαρτέτο για κιθάρα, βιολί, βιόλα και βιολοντσέλο του János Fusz, το οποίο —αν και γράφτηκε κατά τη διάρκεια του Ρομαντισμού— ανήκει αρμονικά στην Κλασική περίοδο, το Κουαρτέτο για φλάουτο, κιθάρα, βιόλα και βιολοντσέλο του Franz Schubert που

συντέθηκε κατά τη διάρκεια της Ρομαντικής περιόδου, και το Κουαρτέτο σε Λα Ελάσσονα για φλάουτο, κιθάρα, βιόλα και βιολοντσέλο του Ferdinand Rebay που γράφτηκε στα μέσα του 20ού αιώνα.

Ο σχεδόν άγνωστος σήμερα János Fusz (1777–1819) υπήρξε καταξιωμένος συνθέτης της εποχής του με εργογραφία που περιλαμβάνει όπερες, τραγούδια, συνθέσεις για πιάνο και έργα μουσικής δωματίου.

Το έργο του Franz Schubert (1797–1828) —μία από τις ελάχιστες συνθέσεις που έγραψε για κιθάρα— ήταν άγνωστο για τους μελετητές και τους λάτρεις της μουσικής του για ένα σχεδόν αιώνα. Το χειρόγραφο που φέρει την ημερομηνία 26 Φεβρουαρίου 1814, βρέθηκε το 1918 και εκδόθηκε για πρώτη φορά μόλις το 1926. Πρόκειται για μία διασκευή του τρίο για φλάουτο, κιθάρα και βιόλα από το Έργο 21 του Wenzel Matiegka, στην οποία ο Schubert πρόσθεσε το βιολοντσέλο.

Ο Αυστριακός συνθέτης Ferdinand Rebay (1880–1953) έχει προσφέρει στο ρεπερτόριο της κιθάρας ένα μεγάλο αριθμό από έργα για σόλο κιθάρα, καθώς και συνθέσεις μουσικής δωματίου, στις οποίες κύριο ρόλο παίζει η κιθάρα. Το Κουαρτέτο σε Λα Ελάσσονα για φλάουτο, κιθάρα, βιόλα και βιολοντσέλο είναι από τα λίγα έργα του που έχουν εκδοθεί και αποτελεί ένα αριστούργημα του ρεπερτορίου της κιθάρας.

Rare Quartets for Guitar

Virginie Bove: flute

Vassilios Avraam: guitar

Vladimir Tkachenko:
viola

Petros Gospodinov: cello

Three rare works, which may be assigned to different periods, make up the program of this unique concert presented by four distinguished musicians with notable backgrounds in classical music. These are the Quartet for Guitar, Violin, Viola and Cello by János Fusz, which though created during the Romanticism belongs harmoniously to the Classical period, the Quartet for Flute, Guitar, Viola and Cello by Franz Schubert, composed during the Romantic period, and the Quartet in A minor for Flute, Guitar, Viola and Cello by Ferdinand Rebay written in the mid-20th century.

The almost unknown today János Fusz (1777–1819) was a renowned composer of his time with works that includes, among other operas, songs, compositions for piano and chamber music. The quartet, which will be performed at the concert, was issued in 1804 when the composer had been studying in Vienna.

The composition by Franz Schubert (1797–1828) – one of the few he wrote for guitar – had been unknown to scholars and music lovers for almost a century. The manuscript dated February 26, 1814, was discovered in 1918 and was first published only in 1926. The quartet is an adaptation from the Trio for Flute, Guitar and Viola included in Wenzel Matiegka's Opus 21, to which Schubert added the cello.

The Austrian composer Ferdinand Rebay (1880–1953) has enriched the guitar repertoire with a number of works for solo guitar and chamber music pieces with leading instrument the guitar. His Quartet in A Minor for Flute, Guitar, Viola and Cello is among the few works of his that have been published and is considered to be a masterpiece of the guitar repertoire. It was written in 1942 and was published only last year. In this composition Rebay was probably influenced by Schubert's quartet for the same combination of instruments.

Περφόρμανς σε ποίηση Κ. Π. Καβάφη Trio Anamorphosis

Mario Filetti:
φλάουτο
(C, άλτο G και μπάσο)

Salvatore Assenza:
κλαρινέτο (C και B-flat),
τενόρο σαξόφωνο

Joe Schittino:
αφήγηση

Η μουσική βραδιά που προτείνει το Trio Anamorphosis χωρίζεται σε δύο μέρη τα οποία συνδέονται ιδανικά μεταξύ τους μέσω της ποίησης του Κωνσταντίνου Καβάφη.

Τα κομμάτια του συνθέτη Joe Schittino που εκτελούνται στο πρώτο μέρος είναι εμπνευσμένα από τον Αλεξανδρινό ποιητή, ενώ το δεύτερο μέρος επικεντρώνεται εξολοκλήρου στην ποίηση του Καβάφη, σύμφωνα με ένα σχήμα που αναπτύσσεται από τη «συνολική γραφή» έως τη «συνολική περφόρμανς».

Παρτιτούρες παραδοσιακού γραφικού σημείου συγχωνεύονται σε πιο ανοικτά συστήματα όπου η σκέψη του ερμηνευτή —ως χειρονομία και καθαρό συναίσθημα— παίζει πιο ελεύθερα με τη συμμετοχή του αφηγητή, ο οποίος γίνεται όργανο ανάμεσα στα όργανα. Πρόκειται για ένα μεταφορικό ταξίδι, ένα παιχνίδι μνήμης που βασίζεται σε ιστορικές και υφολογικές αναφορές οι οποίες αποτελούν και ένα από τα πιο αναγνώρισιμα στοιχεία της ποίησης του Καβάφη.

Πρόγραμμα

Joe Schittino (Συρακούσες, 1977)

Le nouveau frère aïgu JS 38

Sunrise 2.4.2424 JS 42

Troisième frère aïgu JS 50

Mario Filetti: φλάουτο

Le frère aïgu JS 27

Salvatore Assenza: κλαρινέτο B-flat

*Prélude et Divertissement JS 181**

Mario Filetti: άλτο G φλάουτο

*Neuf Duos pour six instruments JS 192**

Mario Filetti: C, άλτο G και μπάσο φλάουτο

Salvatore Assenza: C και B-flat κλαρινέτο,

τενόρο σαξόφωνο

* Παγκόσμια Πρεμιέρα

Η εκδήλωση τελεί υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Ιταλίας στην Κύπρο

Performance on C. P. Cavafy's poems

Trio Anamorphosis

Mario Filetti:
flute (C, G alto and bass)

Salvatore Assenza:
clarinet (C and B-flat),
tenor saxophone

Joe Schittino:
narration

The musical performance proposed by Trio Anamorphosis is divided into two parts, ideally connected by the poetry of Constantine Cavafy.

Joe Schittino's compositions performed in the first part are inspired by the Alexandrian poet, while the second part focuses entirely on Cavafy's poetry following a scheme, which evolves from "total writing" to "total performance".

Scores with traditional notation flow into more open systems in which the performer's thought – as gesture and

pure feeling – plays more freely with the participation of the narrator who becomes an instrument among the instruments. A metaphorical journey takes place, a memory game based on historical and stylistic references that constitute one of the most recognizable features of Cavafy's poetry.

Program

Joe Schittino (Syracuse, 1977)

Le nouveau frère aïgu JS 38

Sunrise 2.4.2424 JS 42

Troisième frère aïgu JS 50

Mario Filetti: flute

Le frère aïgu JS 27

Salvatore Assenza: B-flat clarinet

*Prélude et Divertissement JS 181**

Mario Filetti: G alto flute

*Neuf Duos pour six instruments JS 192**

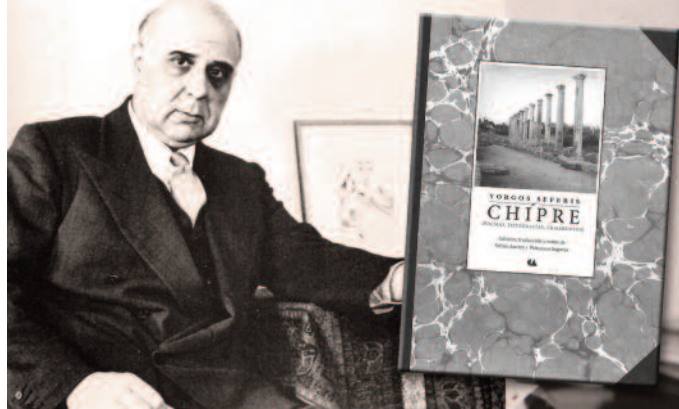
Mario Filetti: C, G alto and bass flute

Salvatore Assenza: C and B-flat clarinet, tenor saxophone

* World Premiere

The event is organised
under the aegis of the
Embassy of Italy in Cyprus

Η Κύπρος του Γ. Σεφέρη στο Μεξικό Μνήμη Νίκης Μαραγκού

Παρουσίαση του βιβλίου

«Yorgos Seferis. Chipre. Poemas, Fotografías, Fragmentos»

Χαιρετισμοί από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου, τον Πρέσβη της Ελλάδας και τον Πρέσβη του Μεξικού

Ομιλήτες: Selma Ancira, Κλαίρη-Φωτεινή Σκανδάμη, Francisco Segovia, Μιχάλης Πιερίης

Συναυλία του Ευαγόρα Καραγιώργη σε ποίηση Γιώργου Σεφέρη

Γιώργος Χόπλαρς: βιολί

Ευαγόρας Καραγιώργης: λαούτο

Wesley Bender Hoplaros: βιολοντσέλο

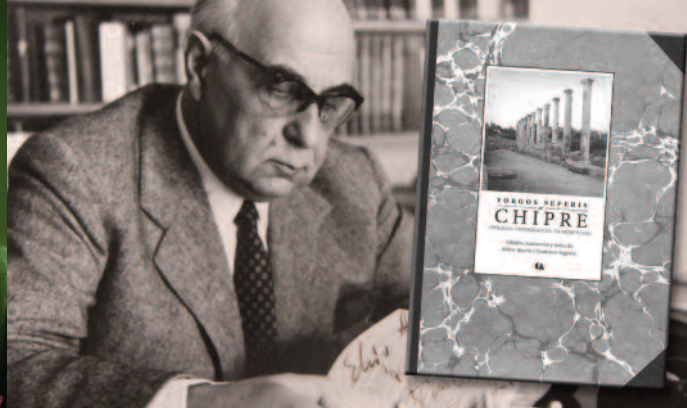
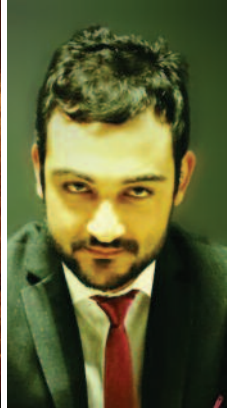
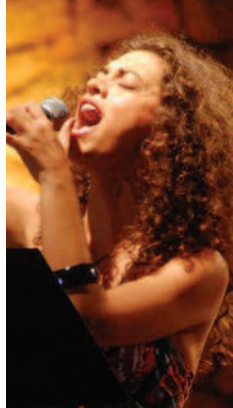
Διομήδης Δημητριάδης: φλάουτο

Ερμηνεύουν: Παυλίνα Κωνσταντοπούλου, Πέτρος Κουλουμής

Αφορμή για την εκδήλωση, μια σπάνια αισθητικής σφαιρική έκδοση στο μακρινό Μεξικό που παρουσιάζει τον κόσμο της Κύπρου μέσα από τα μάτια του μεγάλου ποιητή Γιώργου Σεφέρη. Η έκδοση αυτή είδε πρόσφατα το φως της δημοσιότητας χάρη στην αξιόλογη πρωτοβουλία του διακεκριμένου ποιητή Francisco Segovia και της βραβευμένης μεταφράστριας Selma Ancira, οι οποίοι ανέλαβαν και την επιμέλεια του καλαίσθητου λευκώματος «Yorgos Seferis. Chipre. Poemas, Fotografías, Fragmentos» («Γιώργου Σεφέρης. Κύπρος. Ποιήματα, φωτογραφίες, θραύσματα». Μεξικό, Δεκέμβριος 2012).

Ο τόμος περιλαμβάνει όλα τα ποιήματα της συλλογής «Ημερολόγιο Καταστρώματος Γ'», τα οποία ο Σεφέρης με πολλή αγάπη αφιέρωσε στο λαό της Κύπρου. Τα ποιήματα εμπλουτίζουν φωτογραφίες που ο ίδιος ο ποιητής τράβηξε κατά τη διάρκεια των τριών ταξιδιών του στο νησί και οι οποίες δημοσιεύθηκαν μετά το

θάνατό του στις εκδόσεις «Φωτογραφίες του Γιώργου Σεφέρη» και «Κύπρος. Μνήμη και αγάπη. Με το φακό του Γιώργου Σεφέρη». Δημοσιεύονται επίσης αποσπάσματα από το ημερολόγιο του ποιητή και από τις «κυπριακές» επιστολές του προς τον Γ. Π. Σαββίδη, καθώς και χειρόγραφα των ποιημάτων από το Αρχείο Σεφέρη.

Με τις πλούσιες σημειώσεις και την εμπειριστατωμένη εισαγωγή τους, οι δύο μεταφραστές και επιμελητές έχουν καταφέρει να κάνουν την ποίηση του Σεφέρη προσιτή στο μεξικάνικο κοινό, αλλά και να μεταφέρουν αλώβητο το πνεύμα και το κλίμα της Κύπρου στη μακρινή λατινοαμερικανική χώρα, δημιουργώντας έτσι προοπτικές για την ανάπτυξη των μέχρι πρόσφατα περιορισμένων πολιτιστικών σχέσεων ανάμεσα στους δύο λαούς.

Η παρουσίαση συμπίπτει με τα 50χρονα από την απονομή του βραβείου Νόμπελ στον μεγάλο ποιητή και φίλο της Κύπρου Γιώργο Σεφέρη.

George Seferis' Cyprus in Mexico In memoriam Niki Marangou

Presentation of the book

«Yorgos Seferis. Chipre. Poemas, Fotografías, Fragmentos»

Welcoming addresses by the Rector of the University of Cyprus, the Ambassador of Greece and the Ambassador of Mexico.

Speakers: Selma Ancira, Kleri-Fotini Skandami, Francisco Segovia, Michalis Pieris

Concert by Evagoras Karageorgis on poems by George Seferis

Yorgos Choplaros: violin

Evagoras Karageorgis: lute

Wesley Bender Hoplaros: violoncello

Diomedes Demetriadis: flute

Pavlina Konstantopoulou, Petros Kouloumis: singing

A publication of rare aesthetic beauty, which presents the world of Cyprus through the eyes of the great poet George Seferis, recently saw the light of day in distant Mexico thanks to the notable initiative of distinguished poet Francisco Segovia and the awarded translator Selma Ancira, who translated and edited the beautiful book “Yorgos Seferis. Chipre. Poemas, Fotografias, Fragmentos”(“George Seferis. Cyprus. Poems, photos, fragments.” Mexico, December 2012).

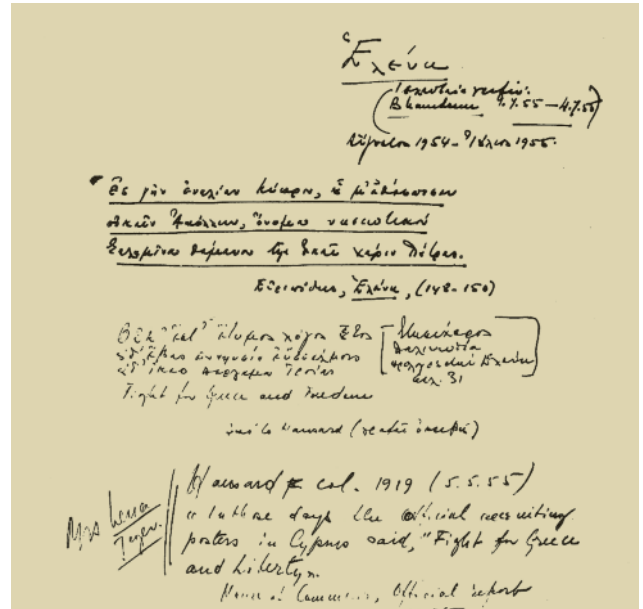
Selma Ancira

The volume contains the entire collection “Logbook III”, which Seferis lovingly dedicated to the people of Cyprus. The poems are enriched with photographs, taken by the poet himself during his three trips to the island, which were published after his death in the editions “Photos of George Seferis” and “Cyprus. Memory and love. Through the lens of George Seferis”. The book also includes excerpts from the poet’s diary and from his “Cypriot” letters to G. P. Savvidis, as well as manuscripts of poems from the Seferis Archives.

Francisco Segovia

With their extensive notes and well-founded introduction, the two translators and editors have managed to make Seferis’ poetry accessible to Mexican public, but also to convey the spirit and climate of Cyprus to the distant Latin American country, creating prospects for develop-

ing the so far limited cultural relations between the two peoples. The presentation coincides with the 50th anniversary since the awarding of the great poet and friend of Cyprus, George Seferis with the Nobel Prize for Literature.

Υπό την αιγίδα της Πρεσβείας του Μεξικού και της Πρεσβείας της Ελληνικής Δημοκρατίας

Under the aegis of the Embassy of Mexico and the Embassy of the Hellenic Republic

Χαϊνδες

Δημήτρης Αποστολάκης:
λύρα, φωνή

Δημήτρης Ζαχαριουδάκης:
κιθάρα, φωνή

Μαρία Κώτη: φωνή

Δημήτρης Μπρέντας:
κλαρίνο, γκάιντα, καβάλ, νέι

Μιχάλης Νικόπουλος:
λαούτο, μαντολίνο,
μπουζούκι

Αλέξης Νόνης: κρουστά,
πίανο

Αντώνης Σκαμνάκης:
μπάσο

Οι Χαϊνδες δεν φιλοδοξούν να δώσουν απαντήσεις, αλλά να θέσουν με σαφή κι ευφάνταστο τρόπο τα οικουμενικά και αιώνια ερωτήματα. Η εύρεση της αλήθειας είναι προσωπική διαδρομή του καθενός, καθώς βουτά στον ωκεανό της συλλογικής ύπαρξης.

Η εννεαμελής μπάντα των Χαϊνδων σμίγει τόπους και χρόνους, ρυθμούς και ηχοχρώματα, συμβάλλοντας έτσι στο ιερό χάος που είναι η μόνη πηγή δημιουργίας και αυτό-οργάνωσης.

Η μουσική ομάδα Χαϊνδες αποτελεί ένα ανοιχτό σύνολο που ανακαλύπτει μουσικούς δρόμους από την Κρήτη ως τη Μικρασία και από την Ανατολή πάλι πίσω στα Βαλκάνια. Ακολουθώντας μουσικά μονοπάτια, οι Χαϊνδες τολμούν και δημιουργούν νέες μουσικές και λόγους που παρουσιάζουν μεστά τον πληθωρικό πόθο της ζωής, την αίσθηση του ωραίου ή του χαμένου. Ο έρωτας και ο θάνατος, οι υπέρτατες δυνάμεις, αποτυπώνονται σε μέτρο και ορίζουν «...όλα όσα είδες κι έχεις ποθήσει και όσα ποτέ δε δεις».

Hainides

Dimitris Apostolakis:
lyre, vocals

Dimitris Zacharioudakis:
guitar, vocals

Maria Koti: vocals

Dimitris Brendas: clarinet,
bagpipes, kaval, ney

Michalis Nikopoulos: lute,
mandolin, bouzouki

Alexis Nonis: percussion,
piano

Anthonis Skamnakis: bass

The Hainides do not claim to provide answers, but to pose in a clear and imaginative way universal and eternal questions. Finding the truth is everyone's personal journey, as they dive into the ocean of collective existence.

The nine members of the Hainides blend places and times, rhythms and timbres, thus contributing to the holy chaos that is the only source of creation and self-organisation.

The Hainides is an open band that discovers musical thoroughfares

from Crete to Asia Minor and from the East back to the Balkans. Following the secret paths of music, they dare to create new music and new expressions, which embody the exuberant lust for life, the sense of beauty or loss. Love and death, those supreme powers, are represented in rhythm and define “... everything that you saw and craved, and everything you’ll never see.”

Trio Daulute

Γιώργος Ζαχαριουδάκης:
πνευστά

Γιάννης Παπατζανής:
κρουστά, τραγούδι

Δημήτρης Σιδηρής:
κρητικό λαούτο, τραγούδι

Το Trio Daulute παρουσιάζει μια ξεχωριστή πρόταση για την ερμηνεία της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής. Με έντονο το στοιχείο του αυτοσχεδιασμού προσεγγίζει τα μουσικά ιδιώματα της Κρήτης, του Αιγαίου και της Μικράς Ασίας, αντλώντας θέματα και από άλλες μουσικές παραδόσεις.

Με αφετηρία την κοινή τους αναζήτηση και αγάπη για την ελληνική παραδοσιακή μουσική, οι τρεις μουσικοί αναπτύσσουν ένα δυναμικό και εναλλακτικό μουσικό στυλ.

Ο Γιώργος Ζαχαριουδάκης αναβιώνει τα παραδοσιακά πνευστά (θιαμπόλι, διπλομάντουρο, ασκομαντούρα/τσαμπούνα), ενώ προσαρμόζει στο ελληνικό ιδίωμα πνευστά από άλλες παραδόσεις (κέλτικα whistles, δυτικό φλάουτο, ινδικό bansuri). Ο Δημήτρης Σιδηρής επικεντρώνεται στο κρητικό λαούτο, αναπτύσσοντας την τεχνική του. Ο Γιάννης Παπατζανής εξελίσσει τις τεχνικές του αιγαιακού παραδοσιακού κρουστού (τουμπί), ενώ ενσωματώνει κρουστά και από άλλες παραδόσεις (περσικό tombak, αφρικανικό udu και frame drums από τη Μέση Ανατολή).

Trio Daulute

George Zacharioudakis:
wind instruments

John Papatzanis:
percussion, vocals

Dimitris Sideris: Cretan
lute, vocals

Trio Daulute presents a unique proposal for the interpretation of Greek traditional music. With a strong element of improvisation, the band approaches the musical idioms of Crete, the Aegean and Asia Minor, drawing themes from other musical traditions as well.

Motivated by their common quest and love for Greek traditional music, the three musicians develop a dynamic and alternative music style.

George Zacharioudakis revives the almost extinct Cretan flutes, pipes

and whistles (thiamboli, diplomantouro, askomandoura/tsambouna) and adapts to the Greek idiom wind instruments from other traditions (Celtic whistles, Western flute, Indian bansuri). Dimitris Sideris concentrates on the Cretan lute, expanding its range by adapting elements from related string instruments, while John Papatzanis extends the technical capabilities of the traditional Aegean percussion instrument (toumbi) by incorporating percussions from other traditions (Persian tombak, African udu and frame drums from the Middle East).

Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου

Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Διασκευή, σκηνοθεσία: **Μιχάλης Πιερίς**

Μουσική, χορικά, τραγούδια: **Χρήστος Πήττας**

Μουσική επένδυση, γέφυρες: **Αντώνης Ξυλούρης-Ψαραντώνης**

Σκηνικός διάκοσμος, φροντιστήριο: **Χρήστος Λυσιώτης**

Κοστούμα: **Μαρίνα Κλεάνθους, Χρήστος Λυσιώτης**

Φωτισμοί: **Καρολίνα Σπύρου**

Διεύθυνση παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: **Σταματία Λαουμτζή**

Διδασκαλία τραγουδιών: **Νικόλας Παπαγεωργίου**

Με αφορμή τη συμπλήρωση 300 χρόνων από την πρώτη έντυπη έκδοση του *Ερωτόκριτου* του Βιτσέντζου Κορνάρου που τυπώθηκε το 1713 στη Βενετία, το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου παρουσιάζει ξανά την επιτυχημένη θεατρική παραγωγή του κορυφαίου αυτού έργου της Ελληνικής Αναγέννησης.

Το έργο πρωτοανέβηκε πριν από οκτώ χρόνια και είχε μια αξιόλογη διεθνή πορεία με παραστάσεις στην Ελλάδα (Κρήτη, Αθήνα, Ιωάννινα, Βόλο), στη Γερμανία (Μιούνστερ, Αμβούργο, Μόναχο), στην Αγγλία (Λονδίνο), αλλά και στην Ιταλία (Κατάνια, Παλέρμο, Ρώμη, Βενετία, Τεργέστη) όπου παρουσιάστηκε για πρώτη φορά και στα ιταλικά – δηλαδή στη γλώσσα των προγόνων του Βενετοκρητικού ποιητή, στην οποία γράφτηκαν πολλά από τα έργα της δυτικοευρωπαϊκής Αναγέννησης που ενέπνευσαν το αριστούργημα αυτό της Ελληνικής Λογοτεχνίας.

Η παράσταση είναι το ώριμο αποτέλεσμα μιας δεκάχρονης θεατρικής έρευνας και παιδείας σε έργα του Ελληνικού Μεσαίωνα και της Ελληνικής Αναγέννησης, με ενοποιητικό χαρακτήρα την ιδιωματική γλώσσα του περιφερειακού ελληνισμού, αλλά και μιας προωθημένης έρευνας γύρω από το θέμα των αναγεννησιακών πηγών του κειμένου του Κορνάρου.

Είναι η καλύτερη παράσταση «Ερωτόκριτου» από όλες όσες έχω δει στη ζωή μου, με σωστή ισορροπία του συμβολικού και του ρεαλιστικού στοιχείου, απλά σκηνικά και στολές (που αφήνουν να επικρατεί ο λόγος), σωστή ηθοποιία και εκφορά των στίχων (η αχιλλείος πτέρνα των παραστάσεων Κρητικής λογοτεχνίας από άλλους), σωστή αξιοποίηση του θεατρικού στοιχείου, ωραία ευρήματα όπως η εισαγωγή χορού και η κίνησή του με συμμετοχή στη δράση, καλή και συγκινητική μουσική στις κατάλληλες στιγμές. Μου άρεσε ακόμη και ο κυπριακός τόνος κάπου-κάπου (στο είντα).

Στυλιανός Αλεξίου, Ομότιμος καθηγητής
Πανεπιστημίου Κρήτης, Ηράκλειο, 28 Αυγούστου 2005

Ο Ερωτόκριτος παραμένει η μεγάλη πνευματική πρόσκληση των Νεοελλήνων, με την οποία αναμετρώνται η ποίηση και το θέατρο, η νεοελληνική γλώσσα και οι ρυθμοί της. Μια τέτοια αναμέτρηση είναι και η θεατρική παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ., μια αριστουργηματική παράσταση του Ερωτόκριτου. Έχουμε άλλωστε δει παλαιότερες παραστάσεις του Θ.Ε.ΠΑ.Κ και γνωρίσαμε τη σοβαρότητα των θεατρικών του προτάσεων μέσα στις οποίες συνέχονται επιστημονικές-φιλολογικές καταθέσεις, γοητεία της ομαδικότητας, αγνότητα προσέγγισης και ερμηνηία κειμένων, διονυσιακός ερωτικός οίστρος και άλλες αρετές. Η τωρινή παράσταση του Ερωτόκριτου συστοιχίζει όλες αυτές τις παραμέτρους σε μια πρωτότυπη ανάγνωση του κειμένου, σε μια πρωτόγνωρη θεατρική μεταγραφή του, απ' όπου αναδύεται ένας εξαιρετος ελεγειακός λυρισμός, ένα ισόρροπο συναισθηματικό εκχύλισμα, μια εναρμόνια ποιητική μαζί και θεατρική φωνή.

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. Κρητική Επιθεώρηση,
Ρέθυμνο, 23 Αυγούστου 2005

Μια δεμένη παράσταση που εντυπωσίασε πολύπλευρα. Αξιοθαύμαστη ήταν η απόδοση της δύσκολης διαλέκτου των κειμένων από τους Κύ-

πριους φοιτητές με πάθος και πολύ κοντά στην κρητική ντοπιολαλιά. Καλοδουλεμένα τα πολυπληθή χορικά στημένα με μεγαλοπρέπεια και σεμνότητα αρχαίας τραγωδίας. Εκπληκτική η μουσική της παράστασης γραμμένη από τον Χρήστο Πήγγα, με μουσικές κρητικές παρεμβάσεις από τον Ψαραντώνη. Ξεχωριστά πρέπει να αναφερθούμε στις πραγματικά μαγευτικές φωνές των φοιτητών που στόλισαν τα χορικά και επένδυσαν συνολικά την παράσταση. [...]

Η ουσιαστική παρέμβαση του χορού σε όλη τη διάρκεια της παράστασης ανέβασε ακόμα πιο ψηλά τον πήχη της εξαιρετης συνολικής παράστασης. Εξέπληξε η σκηνοθετημένη σκόπιμη εναλλαγή των τριών ηθοποιών στο ρόλο της Αρετούσας για να στηριχθεί ερευνητικά το ίδιο το χειρόγραφο κείμενο του Ερωτόκριτου με τις ηλικιακές αλλαγές της Αρετούσας.

Εφ. Κρητική Επιθεώρηση,
Ρέθυμνο, 30 Αυγούστου 2005

Το όλο πράγμα αποκτά μάλιστα ευρύτερες διαστάσεις, αν αναλογιστούμε ότι η προσπάθεια επιχειρείται από φοιτητές της Κύπρου, γεγονός που σημαίνει την ανίχνευση εκ μέρους του Εργαστηρίου μιας διασπαρμένης σε χρόνο και τόπο ιθαγένειας μέσα από την προσέγγιση του ιδιώματος του Ερωτόκριτου. Ο σεβασμός για τη μια ντοπιολαλιά επιστρέφει έτσι ως σεβασμός για την άλλη και η πρώτη εκτίμηση για το ιδίωμα του κρητικού κειμένου γίνεται η βάση για την κατάκτηση της αυτοεκτίμησης και ακόμη της αυτοσυνειδησίας των Κυπρίων φοιτητών. Η παράσταση των σπουδαστών της Κύπρου υπήρξε μαζί φιλολογική άσκηση και θεατρικό σεμινάριο. [...] Η παρουσία του χορού, εκτός από άφθονους ρόλους στον πολυπληθή φοιτητικό θίασο, πρόσφερε ακόμη το απαραίτητο συλλογικό υπόβαθρο που ζητεί η απόδοση της ιστορίας. [...] Περισεύουν τα καλά λόγια για την προσπάθεια των νέων παιδιών, για την ειλικρίνεια και την σεμνότητα τους, με την οποία πλησίασαν το κείμενο του Κορνάρου χωρίς ίχνος κίβδηλου “θεατρινισμού”.

Γρηγόρης Ιωαννίδης, περ. ANTI, τχ. 852,
Αθήνα, 7 Οκτωβρίου 2005

Είναι αληθινή παιδαγωγική προσφορά η εκάστοτε εμπλοκή των φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου στα κλασικά κείμενα. Μετά το «Χρονικόν» του Μαχαιρά, ο ποιητής, μελετητής και πανεπιστημιακός δάσκαλος Μιχάλης Πιερός έφερε στην Αθήνα μια παραγωγή «Ερωτόκριτου». Η παιδείωση των νέων αλλά και μια νέα δική του πρόταση ως προς τη διασκευή του προδρομικού αλλά και τεράστιου τούτου έργου ήσαν τα προτάγματα του εγχειρήματος. Διασκευή-πρόκληση, που κάλλιστα μπορεί να απευθυνθεί μελλοντικά και σε επαγγελματικούς θιάσους, συμπύσσει το επικό υλικό εις τρόπον ώστε να δημιουργηθεί μια ανανεωμένη φόρμα που να ακουμπάει περισσότερο στο ερωτικό-λυρικό στοιχείο και συμπληρωματικά μόνο στο σκηνικά δύστροπο και νατουραλιστικό πολεμικό. [...] Η παράσταση οργανώθηκε περίπου ως επική όπερα, όπου το ύφος και η γλώσσα του Κορνάρου έδεσαν αρμονικά με οικεία τους στοιχεία. Με χωρισμένους σε τρεις τους ρόλους της Αρετούσας και σε δύο του Ερωτόκριτου, η παράσταση διέθετε δραματική κινητικότητα και ρυθμολογική πυκνότητα.

Πάννης Βαρβέρης, εφ. Η Καθημερινή,
Αθήνα, 6 Νοεμβρίου 2005

Erotokritos by Vitsentzos Kornaros

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Adaptation, stage direction: **Michalis Pieris**

Choral parts and songs: **Christos Pittas**

Soundtrack: **Antonis Xylouris-Psarantonis**

Set and props: **Christos Lysiotis**

Costumes: **Marina Kleanthous, Christos Lysiotis**

Lighting: **Carolina Spyrou**

Production manager, assistant director: **Stamatia Laoumtzi**

Song instruction: **Nikolas Papageorgiou**

On the occasion of the 300th anniversary of the first printed edition of Vitsentzos Kornaros' "Erotokritos", which was published in 1713 in Venice, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents once again its successful theatrical production of this great work of the Greek Renaissance.

The play was staged eight years ago and had a remarkable international reception with performances in Greece (Crete, Athens, Ioannina, Volos), Germany (Münster, Hamburg, Munich), the United Kingdom (London), and in Italy (Catania, Palermo, Rome, Venice, Trieste) where it was performed for the first time in Italian – the language of Kornaros' ancestors and of many Western European Renaissance works that inspired this masterpiece of Greek literature.

The performance is the mature result of ten years of theatrical research and exploration of Greek literary works from the Middle Ages and the Renaissance, having as common denominator the idiomatic language of peripheral Hellenism, but also the outcome of advanced research into the Renaissance sources of Kornaros' work.

This is the best performance of “Erotokritos” I have ever seen, with the right balance between symbolic and realistic elements, with simple set and costumes (that give precedence to the spoken word), with truthful acting and accurate articulation of the verses (the Achilles’s heel of other performances of Cretan literary works), with proper use of theatrical devices, with nice innovations such as the introduction of choreography and movement that underpin the action, with good and touching music played at the right time. I liked even the Cypriot accent that could be felt from time to time.

Stylianos Alexiou, Professor Emeritus,
University of Crete, Heraklion, 28 August 2005

“Erotokritos” remains a great intellectual challenge for modern Greeks, a challenge that sets the standard for poetry and theatre, for Modern Greek language and its rhythm. Such a standard-setting event is the THEPAK performance of “Erotokritos”, a truly masterpiece performance. We have seen other THEPAK performances before and we have recognised the sincerity of its theatrical propositions, which combine scholarly and philological statements with the fascination of teamwork, with a fresh approach to the interpretation of original works, a Dionysian erotic inspiration, and other qualities. The current performance of “Erotokritos” blends all these parameters together in an innovative reading of the text, in an unprecedented theatrical interpretation, which carries an exceptional elegiac lyricism, a balanced surge of emotions, a harmonious poetic and theatrical voice.

Zenon Zannetos, *Cretan Review*,
Rethymno, 23 August 2005

A very well set performance that impressed at many levels. The passionate and quite accurate rendition of the difficult dialectic text by the Cy-

priot students deserves praise, as does the elaborate choral parts set on stage with the dignified simplicity characteristic of an ancient drama. The music of the performance, composed by Christos Pittas with musical contributions by Psarantonis, was amazing. Particular mention deserve the students who embellished the choral parts and animated the entire performance with their truly magical voices. [...]

The substantial choreographic interventions throughout the play raised the level of this exceptional performance even higher. Another nice surprise was the staged, intentional change of the three actresses in the role of Aretousa, which illustrated the passage of time and the aging of the main female character described in the original manuscript of “Erotokritos”.

Cretan Review, Rethymno,
30 August 2005

The whole thing acquires even wider dimensions when we consider that this is an endeavour of students from Cyprus, which suggests an attempt on behalf of the Theatrical Workshop to uncover, through its approach towards the idiomatic text of “Erotokritos”, a national identity

scattered over space and time. Thus, the respect towards one vernacular breeds respect towards the other and the appreciation for the idiomatic language of the Cretan work paves the way for boosting the self-esteem and even the national self-awareness of the Cypriot students. The performance of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus was both an exercise in philology and a theatre seminar. [...] The presence of choreography, in addition to the plenty of roles played by the members of the large student company, provided the necessary collective background required for the faithful rendering of the plot. [...] Praise should not be spared for the genuine effort of the young actors, for the sincerity and modesty with which they approached Kornaros' work with no trace of false "theatricality".

Grigoris Ioannidis, ANTI Magazine, issue 852,
Athens, 7 October 2005

Each attempt by the Cyprus University students to bring to stage classical literary works constitutes a genuine contribution to pedagogy. After Leontios Machairas's "Chronicle", the poet, researcher and university professor Michalis Pieris came to Athens with a production of "Erotokritos".

The edification of the young, but also the innovative onstage adaptation of this ground-breaking and voluminous classical work, were the main aspiration of the whole enterprise. The challenging adaptation, which could certainly be staged by professional theatre companies in the future, compresses the epic elements of the original in such a way that a new form emerges, based primarily on the erotic and lyrical aspects and merely complemented by the otherwise theatrically demanding and naturalistic battle scenes. [...] The performance is structured more or less as an epic opera in which Kornaros' style and language function harmoniously in a familiar setting. The decision to assign the role of Aretousa to three actresses and that of Erotokritos to two actors added dramatic mobility and rhythmological consistency to the performance".

Yannis Varveris, Kathimerini,
Athens, 6 November 2005

Ψαραντώνης

«...Η γης εβγάνει τη βοή, ο αέρας και μουγκρίζει...»

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

Αντώνης Ξυλούρης – Ψαραντώνης: διάφορες λύρες, μαντολίνο, τζουράς, τραγούδι

Νίκη Ξυλούρη: στάμνα, νταούλι, τραγούδι

Γιώργης Ξυλούρης: λαούτο

Λάμπης Ξυλούρης: ούτι

Νεκτάριος Κοντογιάννης: λαούτο

Ανάμεσα στην προσωπική αναζήτηση, στην πυρετική προσπάθεια για λύτρωση από την αγωνία της έκφρασης και στην υποταγή στην ακμαία μουσική παράδοση του τόπου του, ο Ψαραντώνης πασχίζει και βρίσκει το δρόμο του με το ένστικτο του αληθινού καλλιτέχνη. Συλλέγει αριστουργηματικούς στίχους (ριζίτικους, παραδοσιακές ή και σύγχρονες μαντινάδες), τους φορτίζει με τα δικά του εκφραστικά μέσα, και με την αδευτέρωτη δύναμη του στον αυτοσχεδιασμό, κατορθώνει να δημιουργεί την ατμόσφαιρα του δέους, της ταραχής

και του ρίγους, όπως ακριβώς οι μεγάλοι μουσικοί της τζαζ.

Ο Ψαραντώνης πιστεύει ότι το παλιό και το νέο μπορούν να συνυπάρξουν σε μια καινούρια σύνθεση ή απλώς εκτέλεση, σε μια νέα μουσική πραγματικότητα που δημιουργείται με βάση τη νέα «ταραχή», το καινούριο ρίγος που ο προικισμένος καλλιτέχνης μπορεί να προσδώσει στο παραδομένο.

Η αδιάπτωτη ζωτικότητα, η τελετουργική λειτουργικότητα, η βιωμένη πίστη στις αξίες της ζωντανής παράδοσης και η ανάγκη της περιπλάνησης, είναι τα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα της μουσικής ιδιοφυίας του Ψαραντώνη. Γι' αυτό και κάθε συναυλία του δεν είναι ποτέ κάτι το αναμενόμενο, αφού το στοιχείο του απρόοπτου ενεδρεύει σε κάθε δοξαριά, σε κάθε άγγιγμα της χορδής. Τίποτε το στατικό, το παγιωμένο δεν υπάρχει στον μουσικό του κόσμο.

Φέτος, ο Ψαραντώνης έρχεται ξανά στον χώρο που τον αγκάλιασε — την Αξιοθέα — για να παρουσιάσει μια περιδιάβαση στο πλούσιο έργο του, με τραγούδια δημοτικά και έντεχνα, ρεμπέτικα και δημοτικά της Κύπρου. Μαζί του η Νίκη Ξυλούρη με το μοναδικό ηχόχρωμα της βαθιάς και αισθαντικής φωνής της, αλλά και με το ευαίσθητο παίξιμο των κρουστών, ο Γιώργος και Λάμπης Ξυλούρης με την εξαιρετική γνώση τους της λεπτής τέχνης που απαιτούν το λαούτο και το ούτι, καθώς και ο δεξιότεχνης λαουτιέρης Νεκτάριος Κοντογιάννης.

Psarantonis

“...The hum of the earth and the rumble of the wind...”

EROTOKRITOS

Antonis Xylouris –
Psarantonis: Cretan lyre,
vocals

Niki Xylouri: pitcher,
drum, vocals

Giorgis Xylouris: lute,
vocals

Lambis Xylouris: oud

Nektarios Kontoyiannis:
lute

Amidst the personal quest, the feverish effort to free himself from the agony of expression, and the allegiance to the uninterrupted musical tradition of his land, Psarantonis struggles and finds his way with the instinct of the true artist. He collects brilliant lyrics (rizitika, traditional and present-day mantinades), he charges them with his own expressive means, and with his matchless power of improvisation, he manages to create an atmosphere of awe, agitation and trepidation, just like the great musicians of Jazz.

Psarantonis believes that old and new can coexist in a new composition or simply in a new performance, in a new musical reality created by the new “tumult”, the new trepidation an endowed artist can give to what has been passed down the generations.

The unfailing vitality, the ceremonial functionality, the deeply felt loyalty to the values of the living tradition, and the need for a journey through past and present, are the main features of Psarantonis’ music genius. That is why every concert he gives, is never the same, the experience can never be anticipated, as with every touch of the strings he brings out something new and unexpected. Nothing is static, nothing is fixed in his musical world.

This year, Psarantonis returns to the Axiothea Mansion to take us to a musical journey into his oeuvre, with traditional and contemporary songs, as well as rebetiko compositions and demotic songs of Cyprus. He will be joined on stage by Niki Xilouri with the unique timbre of her deep and soulful voice, and the sensitivity with which she plays the percussions, Giorgis and Lambis Xylouris with their profound knowledge of the fine art of the lute and the oud, and the virtuoso lute player Nektarios Kontoyannis.

Σ6

Παρασκευή 6 Σεπτεμβρίου
Μουσικό σχήμα ο/Γ [or]
Συναυλία

Σ10

Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου
Μ. Σιγανίδης/ doc fik oh
Συναυλία

Σ56

Τετάρτη 18 Σεπτεμβρίου
Grippy Grappa
Monsieur Doumani

Σ60

Παρασκευή 20 Σεπτεμβρίου
ANEMÓΕΣΣΑ
Βάκια Σταύρου

Σ14

Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου
Ευριπίδου Μήδεια
bUilt-uP aRea

Σ18

Πέμπτη 12 Σεπτεμβρίου
Το Άσμα του Γιοφουριού
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Στις 18:00
και
στις 20:30

Σ64

Σάββατο 21 Σεπτεμβρίου
Η Θυμωμένη Μπετονιέρα
Ένα παραμύθι για παιδιά

Σ68

Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου
Σπάνια Κουαρτέτα
για Κιθάρα

Σ26

Παρασκευή 13 Σεπτεμβρίου
Αντάμωμα Φλωρίνης
Συναυλία

Σ30

Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου
Ο «θεατρικός» Καβάφης
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Σ72

Σάββατο 28 Σεπτεμβρίου
Περφόρμανς Κ. Π. Καβάφης
Trio Anamorphosis

Σ76

Δευτέρα 30 Σεπτεμβρίου
Η Κύπρος του Γ. Σεφέρη
Παρουσίαση βιβλίου-συναυλία

Σ50

Δευτέρα 16 Σεπτεμβρίου
Όταν η ποίηση
συνατά τη μουσική

Επόμενες παραστάσεις

Τετάρτη 25 Σεπτεμβρίου
Πέμπτη 26 Σεπτεμβρίου
Πέμπτη 3 Οκτωβρίου
Δευτέρα 7 Οκτωβρίου
Τρίτη 8 Οκτωβρίου

Σ82

Πέμπτη 10 Οκτωβρίου
Χαϊνήδες
Συναυλία

Σ86

Σάββατο 12 Οκτωβρίου
Trio Daulute
Συναυλία

Τετάρτη 16 Οκτωβρίου
Ερωτόκριτος
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Πέμπτη 17 Οκτωβρίου
Ψαραντώνης
Συναυλία

Παρασκευή 18 Οκτωβρίου 2013, 20:15
«Ερωτόκριτος», Θ.Ε.ΠΑ.Κ.
 8ο Μεσαιωνικό Φεστιβάλ Αγίας Νάπας

Πληροφορίες και κρατήσεις
 Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

For information and reservations
 Monday to Friday 9.30 – 13.30

☎ **22894531-2**

Διευθυντής Πολιτιστικού Κέντρου: Μιχάλης Πιερής
Υπεύθυνη Παραγωγής Θ.Ε.ΠΑ.Κ.: Σταματία Λαουμτζή
Πολιτιστική Λειτουργός: Ιρένα Αλέξειεβα
Γραφιστικά: Γιάννος Χριστοφόρου
Γραμματειακή Υποστήριξη: Χαρά Καϊάφα
Τεχνική Υποστήριξη: Κυριάκος Κακουλλής

Cultural Centre Director: Michalis Pieris
Production Manager THEPAK: Stamatia Laoumtzi
Cultural Affairs Officer: Irena Alexieva
Graphic Design: Yiannos Christoforou
Administrative Support: Chara Kaiafa
Technical Support: Kyriakos Kakoullis

Το ταμείο ανοίγει μισή ώρα πριν από την έναρξη της κάθε παράστασης

Εισιτήριο: €10

Φοιτητικό/Μειωμένο: €5

Εισιτήριο διαρκείας για όλες τις παραστάσεις

Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου: €40

Ticketing desk opens 30 minutes before each event

Ticket price: €10

Students/Discounted tickets: €5

Ticket card for all September – October events: €40

Πληροφορίες και κρατήσεις

Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

For information and reservations

Monday to Friday 9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Χρονικό της Κύπρου
του Λεόντιου Μαχαιρά,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 1998

Ο Φιάκας,
Δ. Κ. Μισπζή,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 1999

Αριστοφάνους Λυσιστράτη
του Κώστα Μόντα,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2000

Ρωμιοσύνη
του Βασιλή Μιχαηλίδη,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2001

Το Άσμα του Γιοφρυού,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2003

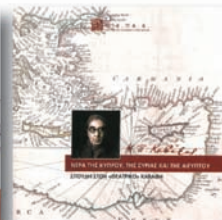
Ερωτόκριτος
του Βιντσέντζου Κορνάρου,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2005

Ερωτοκριτος
di Vintzenzos Kornaros,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2010

Διγενής Ακρίτας,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2011

Σπουδή στον «Θεατρικό»
Καβάφη
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2013